

# GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 10 hal., poczta 16 hal. — Biura Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego 1. 12. — Ekspedycja miejscowa w Agencji dzienników St. Sokolowskiego. Pasaż Hausmanna 1. 9. — Listy należy frankować.

Reklamacje otwarte wolne od opłaty.  
Telefon Redakcyi nr. 8.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 32 K., półrocznie 16 K., kwartalnie 8 K., miesięcznie 2 K. 70 h. — W miejscu: rocznie 24 K., półrocznie 12 K., kwartalnie 6 K., miesięcznie 2 K. — Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 3 K. 20 h. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 3 K. 80 h. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymają cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, świerocznymi i miesięcznymi za dopłatą pierwszy 1 K. 50 h., drudzy 60 h. „Przewodnik“ prenumerowany osobno kosztuje 8 K.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 14 hal. kilkorazowe po 12 hal. od miejsca 1 wiersza miarą petiową, ogłoszenia zaś tabelaryczne i listkowe po 20 hal. od jednego wiersza miary petiowej.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie Agencja dzienników Sokolowskiego we Lwowie Pasaż Hausmanna 1. 9.; we Francji w Paryżu wyłącznie Agencja pana Adama, Boulevard Raspail Nr. 105 bis.

## CZEŚĆ URZĘDOWA

Pan Minister sprawiedliwości przeniósł adjunktów sądowych: Wiktora Wasilowskiego z Kimpolungu do Storożyńca; Jana Adolfa Haimanna z Baligrodu do Lwowa; Eustachego Dudrowicza z Brzozowa do Skolego; Wacława Michała Wrześniowskiego z Borszczowa do Lwowa; Józefa Drzymalika z Brzozowa do Stryja; Władysława Müllera ze Skolego do Lwowa; Aleksandra Brückmanna z Wojniłowa do Bukowska; Marceliego Kwaśniewskiego z Husiatyna do Drohobycza; Jana Maślaka z Bukowska do Obertyna; Antoniego Zachara z Sadogóry do Seretu; dr. Stanisława Białego z Wiśniowczyka do Brzozowa; Henryka Reiningera ze Stanestie do Sadogóry; dr. Jana Rutkowskiego z Mościsk do Ustrzyk; Kazimierza Frankowskiego z Krakowca do Mościsk; Emilianą Huzara z Czortkowa do Birezy; Marcina Kaliszczaka ze Skałata do Rohatyna; Włodzimierza Jójko z Bursztyna do Drohobycza; Kazimierza Krzanowskiego z Niemirowa do Skolego; dr. Romana Kowszewicza z Sołotwiny do Mościsk; Jana Awrama z Gura humory do Radowic; Hirscha Goldsteina z Putilli do Gurahumory; Augusta Wien-towicza z Seletyna do Wyżnicy i Józefa Paara z Lubaczowa do Jaworowa.

Dalej nadał adjunktowi sądowemu sądu powiatowego w Busku, Zygmuntowi Mi-

chałowi Hanowi posadę adjunkta sądowego bez oznaczonego miejsca służbowego, a systemizowane posady adjunktów sądowych adjunktom sądowym okręgu lwowskiego wyższego Sądu krajowego: Bazylemu Szczerbatiukowi w Kałuszu, Kazimierzowi Świeżawskiemu w Rohatynie i Janowi Józefowi Zawistowskiemu w Chodorowie.

W końcu zamianował adjunktami sądowymi: kandydata adwokackiego Aleksandra Fedorowicza dla Krakowca, kandydata adwokackiego Kazimierza Mateusza Wojnę dla Delatyna, kandydata notaryalnego Antoniego Klimę dla Lubaczowa i kandydata notaryalnego Kornela Mandzija dla Czortkowa.

P. Minister wyznał i oświaty zamianował profesora państwowej szkoły przemysłowej w Czerniowcach Antoniego Pawłowskiego dyrektorem wyższej państwowej szkoły handlowej we Lwowie, a docenta prywatnego Politechniki lwowskiej Romana Załozieckiego, rzeczywistego nauczyciela szkoły realnej w Tarnopolu, dr. Eugeniusza Romera i rzeczywistego nauczyciela szkoły realnej we Lwowie Egida Wernberga rzeczywistymi nauczycielami pomienionej szkoły handlowej.

### Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 3 września b. r. do l. 88.763, zawiadamiające o rozporządzeniu c. k. Ministerstwa spraw we-

wnętrznych co do zarządzeń pod względem przywozu świń z Węgier do królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa, — zamieszczone jest w „Dzienniku urzędowym“ dzisiejszego numeru *Gazety Lwowskiej*.

## CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów 6 września.

Proklamacja wydana przez naczelnego wodza wojsk angielskich operujących w południowej Afryce, Roberta, obwieszcza światu, że państwo transwaalskie, jako organizm niezawisły — przestało istnieć. A ponieważ zaanektowanie wolnego państwa Oranii nastąpiło bezpośrednio po zajęciu przez Anglików Bloemfonteinu przeto w obu już republikach boerskich powiewa chorągiew wielkobrajtyjska. Widocznie ostatnie wypadki na terenie wojennym skłoniły naczelnego wodza armii angielskiej do tego politycznego aktu, proklamacja bowiem lorda Roberta pojawiła się w dniu, w którym nadeszła wiadomość, że generał Buller przekroczył rzekę Krokodylową i wkroczył do okręgu Lydenburg stanowiącego ostatnie schronisko Boerów. A chociaż w różnych jeszcze punktach pojawiają się mniejsze lub większe ich oddziały, to przecież faktem jest, iż niezajdują nigdzie silniejszego oparcia, wszystkie bowiem miasta i ważniejsze pozycje są już w ręku zwycięzców.

Bezpośredni następstwem owej proklamacji będzie przedewszystkiem to, że oddział wszyscy Boerzy nie należący do zorganizowanych wojskowo oddziałów, będą traktowani jako rokoszanie i karani wedle ogło-

szonych niedawno surowych, co więcej nieludzkich przepisów. Schwytani z bronią partyzanci mają być rozstrzelani, a osady, z których padłyby strzały przeciw wojskom królowej, niszczone i palone.

Dalszem ważnym następstwem proklamacji orzekającej aneksją będzie to, iż odtąd nie może być mowy o formalnym zawarciu pokoju między Anglią i Boerami. Anglia bowiem anektując obie republiki wykresliła je tem samem z rządu państw i odtąd wedle jej zapatrywania, co prawda, bardzo dla niej wygodnego, nie istnieje już więcej ani w państwie Oranii, ani w południowo afrykańskiej republice rząd legalny, z którym mogłaby jako ze stroną prowadzącą wojnę nawiązać prawidłowe rokowania. Obecnie wojska angielskie rozprawiają się tylko „z powstańcami“, a w miejsce układów pokojowych wchodzi warunki dyktowane przez naczelnego wodza dla tych Boerów, którzyby byli skłonni złożyć broń.

Lord Roberts proklamacją swoją niejako obwieścił, że uważa „wojnę“ formalnie za ukończoną. Nie wchodząc o ile wplynie ona na dalszy bieg wypadków militarnych podnieść należy jako ważną, zwłaszcza w chwili obecnej pod względem politycznym okoliczność, iż żadne z mocarstw nie podniosło przeciw proklamacji jakichkolwiek zarzutów. W ten sposób okazują się bezpodstawnymi wyrażone z wielu stron przy rozpoczęciu wojny transwaalskiej obawy, że lokalny ten pożar może się rozszerzyć i stać się zawiązkiem ciężkich międzynarodowych zawiązków.

## Z WIEDNIA.

(„Wenecya“).

Podczas ostatniego pobytu w Wenecji usłyszałem raz na tłumem Rialto, wśród owego włoskiego zgiełku i hałasu, wśród owej pstrokacizny dźwięków, zapachów i kolorów, która cechuje włoskie życie, kilka słów powiedzianych niesfalszowanym dyalektem wiedeńskim... I zaraz zbladły barwy i dźwięki, przysnął cały egzotyczny czar miasta lagun i zacząłem się niemal wstydyć dawniejszego zachwytu... Słowa w znany mi aż nadto jowialnym dyalekcie brzmiały mi ciągle szyderczo w uszach i miałem uczucie, że nie jestem we Włoszech tylko w Wiedniu a ta woda i te pałace i ten most natłoczony ludźmi to tylko teatr, dekoracje, złudzenie. Jestem pewny, że nietylko w Wenecji — lecz, z Paryża, z Barcelony, z wodospadu Niagary i z Wezuwiusza, ze wszystkiego zrobiłby mi napotkany przypadkiem Wiedeńczyk, przez samą swą obecność — Wiedeń.

Kawalkiem Wiednia stała się też „Wenecya“ — urządzona po raz pierwszy jeszcze przed kilkoma laty w Praterze a powtarzająca się od tego czasu corocznie w lecie aż do późnej jesieni. Jako miejsce wybrano t. zw. *Englischer Garten*, ogród w ogrodzie, leżący przy wjeździe do głównej alei Prateru. Ogromny park dotychczas mało uczęszczany i niepopularny, przemienił się naraz w miniaturowe miasto lagun; porobiono w nim kanały takie jak w Wenecji, z wodą o tej samej charakterystycznie brudnej barwie, co w Wenecji, wpuszczone na nie gondole tak czarne i kierowane przez gondolierów tak zręcznych i krzykliwych, jak w Wenecji. Nad brzegami powstały tekturowe *Palazzi* w stylu owych sławnych cacek kamiennych na Canal Grande, zjawily się wązkie „malownicze“ uliczki i

rozleglejsze niż w rzeczywistej Wenecji place, czyli Campi. Na placach stanęły w imponującej liczbie przeróżne cukiernie, kawiarnie i restauracje, wyrosły całe teatry i podia koncertowe, na ulicach otworzyły się sklepy o sztydach „włoskich“ jak n. p. Enrico Zaplatil, barbieri... albo Fernando Goldbaum, pasticceria i t. d. trafiki, urzęda pocztowe i telefoniczne.

Sprytni założyciele wiedzieli już z góry, że Wenecya nie może być tylko włoską, jeśli się ma podobać Wiedeńczykom; zgodzono się więc jeszcze przed otwarciem na pewne komcesye, które wyrosły potem, jak zobaczymy, do tak olbrzymich rozmiarów, że „Wenecya“ stała się prawie tylko pretekstem do zabawy w guście czysto wiedeńskim. Więc gdzieś w ciemnym kąciuku „malowniczych“ Calli, po za papierowymi plecami weneckich pałaców ulokowano — Grinzingery, którzy śpiewają jak na złość obcym muzykantom do późnej nocy piosenki wiedeńskie; obok muzyk włoskich koncertuje sławny Drescher, dyrygent i kompozytor w duchu lokalnym jak Strauss, wśród ulic i placów włoskich urządzono *Alt-Wien*, gdzie na małej, otwartej scenie kwitnie spokojnie staro-wiedeńska farsa ze współdziałaniem doskonałego komika-pajaca Gottslebenda i t. d. Nawet głównemu oficjalnemu teatrowi „Wenecyi“ nie nadano zupełnie cechy włoskiej; jest on przeciwnie sceną między-narodową, na której obok operetkowych nowości gości także *variété* w stylu wiedeńskim, amerykańsko-angielskim i francuskim, taniec w rodzaju głośnej Fuller i t. d. Oprócz tego zrobiono dla zepsutego dziecka, Wiedeńczyka, dwie wielkie, można powiedzieć zbytkowne zabawki: *Riesenrad* bajecznie wielkie koło ruchome, obwieszane dużymi wozami o rozmiarach wagonów kolejowych, a umożliwiające wycieczkę napowietrzną tym, którzy słusznie nie ufają jeszcze balonom — i bezgranicznie dziecinna *Wasser-Rutschbahn*, rzecz moźłwa jeszcze tylko chyba w Wiedniu, gdzie zachowano mimo całą kulturę ogromną naiwność humoru i usposobienia... *Riesenrad* należy już w swych monumentalnych kształtach nie-

jako do krajobrazu wiedeńskiego, tak jak wieża Eiffel do obrazu Paryża; dziwnie przedstawia się oświetlone, kiedy jak ognista ogromna obreż jaśnieje na czarnem tle nocy.

Kiedy po raz pierwszy wpuszczono tłum Wiedeńczyków do tego improwizowanego miasta, nie wszyscy czuli się swojsko. Bo niejednemu — jeszcze ciągle było to dużo — Wenecy... Taki ogromny park, mieszczący w sobie kilkadziesiąt małych ogródków z piwem i winem i muzyką — to prawie ideal wiedeński. Ale właśnie dlatego psuła im z początku zabawę ta jakaś, zdaniem ich całkiem zbyteczna Włoszczyzna... Pocóż n. p. te niezliczone niewygodne mosty? Gdzie dużo wody i kanałów — a „wykształcony“ Wiedeńczyk wie, że i w prawdziwej Wenecji jest bardzo mokro — tam musi być i dużo mostów; to naturalne. Ale może obeszłoby się, pyta, tak samo bez wody jak i bez mostów? — Wtedy niebyłoby jednak Wenecyi — przypomina sobie z ciężkim westchnieniem — prawda... I z poświęceniem drapie się dalej po schodach.

Wiedeńczyk ma straszne poszanowanie dla wykształcenia, co wynawia z naciskiem *Bildung*, a które to *u* zamiast *i* wyraża mniej więcej: to dyabelnie trudna rzecz ale okropnie niesympatyczna... W pojęciu jego należą do owej *Bildung* przedewszystkiem obce języki, obcy ludzie, obcy sposób życia. — U nas lubionoby taką włoską „szopkę“ przedewszystkiem dlatego, że jest włoską — tu to lerowano ją z początku mimo, że była włoską a teraz lubią ją pasyami, dlatego, że prawie już włoską być przestała...

Zmiana ta nastąpiła nieznacznie, wywołując ogólne zadowolenie. Włosi zaczynają się ułaskawiać, Wiedeńczyk zaczyna ich lubić; tworzy się nowość etnograficzna: Włoch-Wiedeńczyk, Wenecyanin w Praterze. W „Wenecyi“ są trzy czy cztery małe śpiewackie drużyny włoskie wędrujące po całym parku, czy „mieście“, z kawiarni do restauracji, z jednego lokalu do drugiego. Mężczyźni zazwyczaj piękni albo obdarzeni pewnym talentem muzycznym lub komicznym; — kobiety choć

brzydsze i uposażone gorzej pod względem głosu i naturalności ruchów ale, żywe, wesołe, nie antypatyczne. Śpiewają pieśni znane od dziesiątek lat na Canal Grande wszystkim parom posłubnym, wędrującym Anglikom i innym amatorom Wenecyi (prawdziwej), śpiewają je tym samym tonem, używając tych samych akcentów „artystycznych“ i ruchów. Zrazu Wiedeńczyk nie entuzjastycznie się bardzo. Podoba się im wprawdzie melodya piosenek, zabawia ich żywość mimiki, nęci mędluacja niezrozumiałej mowy — ale nie pojmując sensu śpiewanych słów, nie mogą się jakoś rozgrzać. Są między tymi Włochami bezwzględnie ciekawi ludzie, nawet dosyć zabawni, jak n. p. gruby karzeł stojący tak pociesznie miny, z ogromnym starym cylindrem na głowie... ale cóż z tego? Wiedeńczyk musi rozumieć każdy dowcip, każdą aluzję, każdy „Schlager“ tak, jak u Grinzingery, gdzie się nieraz śmieje aż do łez, jak dziecko; — bez tekstu nie ma dla niego pieśni... Lubi także być w ciągłym kontakcie z Volks-Sängerami, czasem z nimi pogadać, zająć... a z Włochami tak nie może, bo ich nie rozumie... Prawda, że Włosi muszą być inni jak Grinzingery, bo Włosi, ale — myśli Wiedeńczyk — my właściwie nie chcemy innych... Czują to Włosi i starają się przełamać lody, co się im udaje znakomicie. Jak dzieci, chcą się sami zabawić zabawiając innych; obserwują więc nieznacznie z uśmiechem Wiedeńczyków, podśledzają jak oni mówią, starają się odgadnąć, co im się podoba, czem można ich najwięcej poruszyć lub rozśmieszyć, czem zdobyć sobie ich poklask... Po jakimś czasie rozporządzają już skromnym ale wyborowym zasobem pewnych słów czysto wiedeńskich i z prawdziwie dziecinną przyjemnością wplatają je w tekst swoich śpiewek, przystosowują je dowcipnie do różnych komicznych zwrotów, zwracają się z niemi w pauzach wprost do rozbawionej publiczności.

(Dokończenie nastąpi.)

Tomasz Czaśka.



## Zjazd socjalnej demokracji w Gracu.

Jak wiadomo z wczorajszej depechy, zjazd delegatów niemiecko-austryackiej socjalnej demokracji zajmował się na wtorkowym posiedzeniu bardzo obszernie kwestją agitacji socjalistycznej po wsiach. Referował ten przedmiot agitator wiedeński dr. Ellenbogen, który zaprotował, co następuje:

W pierwszej linii trzeba starać się wychować włościan w duchu socjalistycznym, a to przez rozszerzenie takich pism i broszur, które zastosowane są do ich pojęcia i sposobu myślenia. Pracować należy dalej nad usunięciem opieki moralnej i politycznej, rozciągnięciem nad włościanami przez konserwatyistów. Szkoły powinny być objęte przez państwo lub kraj, a program szkolny ma być rozszerzony. Agitatorowie powinni wystrzegać się wszelkich wycieczek przeciwko religii, aby nie zrażać włościan; natomiast winni prowadzić walkę przeciwko klerykalizmowi z całym wytężeniem. Dążyć również trzeba do organizacyi społecznej produkcji, a to przez uspołecznianie własności lasów, łąk i siły wodnej przez państwo, kraj lub gminę; przez rozszerzenie publicznej własności rolnej, zakładanie spółek rolniczych na demokratycznych podstawach, zniesienie przywilejów związanych z rolnictwem, jako to fideikomisów, propinacji, patronatu i t. d.; wreszcie przez odanie połowania i rybołówstwa gminom. Ostatnie punkta obejmują wreszcie zajęcie się ekonomicznym losem rolnictwa a więc dążenie do uzyskania ulg, obniżenia stopy procentowej i t. d.; wreszcie urządzenia państwowych kas chorych, oraz kas dla inwalidów i uchylenia obecnego regulaminu dla służby rolniczej.

Po przedstawieniu w dłuższym wywodzie tych wniosków przez p. Ellenboga, zabrał głos poseł parlamentu niemieckiego Vollmar, który zaznaczył, iż zajmując się od lat wieloletnią agitacją pomiędzy włościanami w Bawarii, czuje się uprawnionym do przedstawiania, stosunki bowiem w krajach niemiecko-austryackich są zupełnie podobne do bawarskich. Dotychczas — mówił on — wysnuwali socjaliści wszystkie wnioski z praktyki, uzyskanej w kołach przemysłowych. To było metodą złą, gdyż do rolnictwa zastosować trzeba inną metodę. W dotychczasowych programach partyjnych ludność rolnicza figurowała tylko, jako dodatek. — Część socjalistów, wbrew opinii Marksa, przywiązują więcej wagi do prawnej nazwy rzeczy, jak do jej istoty, i nie widzi, że istnieje forma uspołecznienia własności, która pozornie na uspołecznienie nie wygląda, a jednak niem jest. Taką formą jest ciągle rozszerzanie państwowego wpływu na większą własność i ograniczanie praw prywatnego właściciela. Bez sensem jest sądzić, że za rok czy za dziesięć

nastąpi zupełne uspołecznienie. Prywatne prawo własności w pewnych warunkach może pozostać i może nawet być użyteczniejszym od publicznego. — Dlatego socjalna demokracja może śmiało chronić drobną własność i nieść jej pomoc w walce przeciwko wielkiej. Chroniąc chłopca, ochrania także jego własność.

Vollmar ubolewał dalej, że tak mało jest agitatorów uzdolnionych do agitacji na wsi. Agitatorowie przychodzą na wieś, nie znając duszy chłopskiej; przemawiają do chłopca, nazywając go towarzyszem, i kończą okrzykiem na cześć międzynarodowej socjalnej demokracji. Jest to tak, jakby przemawiali po grecku.

W kwestyi religii trzeba porzucić dawniejszą metodę, gdyż chcąc nawet oddzielić ściśle walkę przeciwko duchowieństwu (*gegen Pfaffenthum*) od walki przeciwko religii, niepodobna znaleźć tak ostrego noża, któryby mógł uskutecznić tę operacyę. Im mniej agitator mówi o religii, tem lepiej; a jak nie mówi nie, to jest mistrzem. Stara szkoła socjalistów, która wolnomyślności a nawet ateizm identyfikowała z socjalizmem, powinna od działalności na wsi być zupełnie wykluczona.

Vollmar powołuje się wreszcie na swoją własną działalność agitatorską po wsiach bawarskich, dodaje jednak, że co prawda, z chłopów socjalistów dotychczas nie zrobił, ale przynajmniej nie boją się już socjalistów i nie rzucają się na agitatorów.

Dyskusyę nad wywodami Vollmara odroczone do dnia następnego.

Po przerwie obradowano w dalszym ciągu nad organizacyą partyjną. — Uchwalono na wniosek organizacyi wiedeńskiej, aby mianowanie kandydatów przy wyborach z piątej kuryi do Rady państwa uskutecznianem było przez reprezentacyę ogólną stronnictwa, a kandydatów do Sejmu, względnie do Rad powiatowych, przez organizacyę krajową, względnie powiatową.

Grac, 6 września. Zjazd socjalno-demokratyczny ukończył na wczorajszym posiedzeniu obrady nad agitacyą po wsiach. Przystąpiono potem do dyskusyi nad gminnym prawem wyborczym. Referent Schmeier w dłuższym przemówieniu rozwodził się o zasadach, na których oprzeć się powinna działalność socjalnej demokracji w gminach.

## Wiec katolików niemieckich.

Bonn, 3 września.

Wczoraj rozpoczął się tutaj czterdziesty siódmy z rzędu wiec katolików niemieckich, na który przybyło z całych Niemiec kilka tysięcy najwybitniejszych mężów katolickich: posłów, profesorów, literatów, lekarzy i t. d.

i t. d. Przed południem przy pięknej pogodzie odbyła się uroczystość 50-letniego jubileuszu miejscowego Towarzystwa czeladzi katolickiej. Wzięło w niej udział przeszło 200 stowarzyszeń ze sztaandarami. Uczestników wiecu powitał wieczorem przewodniczący lokalnego komitetu, radca sanitarny dr. Ruegenberg. Imieniem miasta powitał ich pierwszy burmistrz Spiritus, imieniem duchowieństwa i katolików w Bonn kanonik Neue. — Prezydentem wybrano hr. Prasehę, pierwszym wiceprezydentem posła Timborna, drugim hr. Vischeringa.

Dzisiaj rano celebrował ks. arcybiskup Sinar z Kolonii pontyfikalną Mszę św., po której wyruszył pochód na salę wiecową. Krótko po godzinie 10 zagał pierwsze zamknięte zebranie prezes komitetu lokalnego, dr. Ruegenberg, i przeczytał własnoręcznie Breve Ojca św. z błogosławieństwem Apostolskim jako odpowiedź na adres, przesłany przedtem przez komitet lokalny.

Prezesami poszczególnych wydziałów wybrano: dla kwestyi rzymskiej hr. Rechberg-Rothenloewena; dla spraw misyjnych Eckardta ze Sztutgartu; dla kwestyi socjalnej radcę sędu Rzeszy Spahna z Lipska; dla wiedzy i nauki ks. prałata Hülskampa z Monasteru; dla sztuki ks. kanonika Schnütgena z Kolonii.

Następnie poseł do parlamentu radca sprawiedliwości Porsch z Wrocławia odczytał rezolucyę w kwestyi rzymskiej, która jako objaw niezmiennej miłości i wierności ma być złożona u stóp Ojca św. Rezolucyę przyjęto burzą oklasków.

Rektor Drammer z Bonn referował o Towarzystwie Ziemi Świętej i zawiadomił zebranych, że poświęcenie kamienia węgielnego kościoła Zaśnięcia Najświętszej Maryi Panny odbędzie się 24 b. m. w obec 500 pielgrzymów niemieckich.

Na wieczornem zebraniu przemawiali: ks. kanonik Stiegele z Rotenburga na temat: „Chrystus jest punktem oparcia w dziejach świata, jak dawniej, tak i teraz. Hołd Zbawicielowi“; radca sprawiedliwości Porsch z Wrocławia na temat: „Papież przy zmianie wieku“; właściciel fabryki Vogeno z Akwizgranu: „Handel i przemysł na podstawie chrześcijańskiej“.

Na zakończenie wiecu we czwartek wygłosi mowę przewodca centrum poseł dr. Lieber.

## Z caratu.

(Zaniechanie wprowadzenia instytucji ziemskich na Litwie i w Kijowszczyźnie. — Nowe przepisy o szkołach handlowych. — Wpływ wypadków chińskich na ogólne życie w Rossyi).

W obec wiadomości, iż zaniechano wprowadzenia instytucji ziemskich na Litwie i w

Kijowszczyźnie a wzamian za to przystąpiono do opracowania sposobów mających na celu polepszenie organów miejscowego gospodarstwa, *Niedziela* tak pisze: „Kraj zachodni zbyt mało pozostał w tyle w porównaniu z resztą Rosyji i powinien dogonić inne gubernie. Ważną jest tedy dla niego możliwość nowoczesnego wprowadzenia do tych gubernii gotowych już wzorów ziemskich, które dowiodły swej praktyczności w ciągu wielu lat, ażeby kraj ten mógł skorzystać z wyników pracy społecznej swych sąsiadów. W razie gdyby, mówi dalej gazeta, w guberniach zachodnich wprowadzono w minimalnych nawet rozmiarach to, co zrobiono u sąsiadów w sprawie oświaty ludowej, pomocy lekarskiej, komunikacyi i t. p., byłby to już rzeczywisty krok naprzód, za którym poszedłby dalszy rozwój“.

Ogłoszono właśnie nowe przepisy o szkołach handlowych. Nowa ustawa orzeka, że szkoły takie mogą być zakładane dla mężczyzn i dla kobiet. W szkołach handlowych żeńskich do wykładów mogą być dopuszczane kobiety, które posiadają wykształcenie wyższe, lub ukończyły kursy pedagogiczne z prawem otrzymania posad nauczycielek etatowych. Przy wszystkich szkołach handlowych mogą być otwierane klasy przygotowawcze i internaty. W razie utrzymania szkoły handlowej przez miasta, zgromadzenia kupieckie lub rzemieślnicze, do rady pedagogicznej szkoły powinien należeć delegat instytucyi, łączącej fundusze na jej utrzymanie. Udział w radzie pedagogicznej utrzymującego szkołę prywatną może być zapewniony jedynie za zezwoleniem ministra skarbu.

*Siew. Kur.* zamieszcza następujący artykuł: „Ciężko zaznaczyły się w naszym życiu wewnętrznych wypadki chińskie. Wstrzymano budowę niezbędnych linii kolejowych, warunki kredytu w banku szlacheckim i włościańskim znacznie się pogorszyły, utrudniono kredyt w Towarzystwach kredytowych miejskich, wreszcie podwyższono niektóre podatki.

Jeżeli zaś uwagę naszą odwrócimy od Rosyji wewnętrznej i skierujemy ją bliżej ku teatrowi walk krwawych, spostrzeżemy naturalnie bardziej jaskrawe rezultaty „zawikła“.

Mieszkańcy Syberyi i kraju Amurskiego przeżywają dni trudne. Wojna odbiera im ludzi i pracę. I tak dziennik *Jenisiej* donosi, że wiele szkół w gub. jenijskiej pozostało bez nauczycieli, powołanych do służby czynnej w wojskach. *Syb. Wied.* wypowiada obawę, że wypadki dni ostatnich pozbawia drogę syberyjską lekarzy, gdyż są oni powoływani do wojska. W *Wost. Obozr.* zamieszczono rozporządzenie, że mieszkańcy wsi, położonych przy trasach, są obowiązani dostarczać na potrzeby wojsk siano i słomę, oraz piec chleb. Ciężary te absorbują cały czas, a żniwa i pokosy wzywają mieszkańców, którzy jednak nie mogą oderwać się do pracy w polu. Należy jeszcze dodać, że ludność

## Z LITERATURY ZAGRANICZNEJ.

„Sotileza“ z hiszpańskiego p. José-Maria de Pereda.

XII.

(Ciąg dalszy).

Ciotka Sidora odpowiedziała, że wołała by inną przyczynę, ale cóż robić?... Trzeba przyznać, że ten łotr w czepku się urodził, żeby mieć takie łaski u Sotilezy, która brzydzić by się nim powinna....

— Zresztą — dodała — nie brałabym tego tak bardzo do serca, gdybyś chciała być grzeczniejszą dla tego chłopca z góry, któremu zaledwie raczysz odpowiedzieć na dzień dobry, a przecież ten jest dobrym człowiekiem.

— Cleto pochodzi z złej rasy?  
— Proszę! a syn Chumacesy?...

— Każdy ma swój gust.  
— Och? ale starzy mają doświadczenie, dziecko, a prócz tego obowiązek porządkiem, jeżeli młodzi idą fałszywą drogą.

Sotileza na to nie odpowiedziała i usiadła obie przy lampie skończyć robotę, bo jutro była niedziela.

W tej samej chwili Cleto schodził z góry i spotkał Muerga, który wchodził właśnie przez drzwi od ulicy. Cleto, jak gdyby był słyszał napomnienia ciotki Sidory, dawane przed chwilą Sotilezie i jakby owe słowa natchnęły go nagle postanowieniem, rzekł do Muerga głosem cichym, ale bardzo gwałtownym, porywając go obydwoma rękami za przód kudłatej koszuli.

— Ja nie chcę, żebyś tu przywrócił! Muergo zaklął, także pół głosem, dodając:

— A czemu ty jesteś, żeby mi dawać rozkazy?

— Wróć się, czy nie wróć się tam, z kądem przyszedłeś? — nalegał Cleto, nie odpowiadając wprost.

— Nie! do diabła!... — odrzekł chłopak.

— A więc, potańcuj.... Ale bez żadnych krzyków, nawet gdyby ci szczęka pękła.... Ja także nie wydam z siebie głosu.

Rzucili się na siebie; ozwały się dwa głuche uderzenia, a potem dalsze, czemu towarzyszył głuchy pomruk przekleństw i odgłos zdyszanych oddechów; potem nowe uderzenie, silniejsze, jakby głową o drzwi ulicy i prawie jednocześnie bluźnierstwo wyrzucone przez Muerga.... Wszystko uciekło w ciemnościach, w jakich się była pogrążona, słyhać było tylko plucie Muerga więcej krwią, niż śliną, który dotykał zębów jednego za drugim, czy mu którego nie braknie. Co do Cleto, ulżywszy nieco swojej żółci, odepchnął on ulicę ku miastu, trochę niespokojny, jakiegoś doznał przyjęcia, gdyby wszedł tam razem ze swoim zastawnikiem, a ten opowiedział, co między nimi zaszło.

Ale Muergo nie lubił opowiadać podobnych rzeczy, a na takiej twarzy jak jego, kilka sińców mniej lub więcej nie znaczyło i dwie kobiety także nie pytały gdzie zdobył te, które ozdabiały w tej chwili jego szerokie usta.

Mruklwym głosem przywitał się i zapytał o wujka, na co mu ciotka odpowiedziała, że wyszedł kupić uci na linę.

— A robaki ziemne są?

— Są przygotowane na zawołanie.

— A więc, niech wuj przygotuje łódź wcześniej, bo jedziemy na połów boleni po pierwszej Mszy św., zanim przypląw nadejdzie. Jeżeli nie może, niech zostanie w łódzku, bo my, ja i Cole pojedziemy w każdym razie. Oto co miałem powiedzieć.... hu! hu! hu!

— Dlaczego Don André nie przyszedł sam? — zapytała żona marynarza.

— Powiedział mi, że bardzo zajęty.... Psia!... Co za stopy złota na stole!... Boże drogi! Można by się kąpać, a nawet utopić, hu! hu! hu!

Wszedł wuj Mechelin; wydawał się jeszcze więcej zgarbiony i ruszał się powolniej

niż dawniej, a twarzy jego brakowało owego dobrodusznego i jowialnego wyrazu, który znamy. Powtórzono mu zlecenie Muerga a żona dodała.

— Jeżeli nie możesz, zostań: Muergo i Cole jadą.

— Pojadę — rzekł stary rybak patrząc na Sotilezę, która zdawała się go wzrokiem zachęcać. Co mi przykrość robi, nie wymawiając nikomu, to, że Don André w takich rzeczach prędzej pamięta o ludziach z Niższej ulicy niż o tutejszych, którzy z nami chodzą....

— Masz słusność, Miguelu — dodała żona — bo lepiej by dla nas było mieć w takich dniach przy sobie tego poczciwego Cleto!...

— Pewnie! — potwierdził wuj Mechelin.

Usłyszawszy to imię Muergo obrócił się na zydlu, jakby go mucha ukąsiła, a gdy wuj go zapytał co mu się stało, odrzekł, że nie, co by ich mogło zaciekać i szybko odszedł.

XIII.

Pewnego dnia Andrzej rozmawiał z kilkoma marynarzami u bram Languina i dowiedział się, że pilotowi brakuje jednego człowieka do łodzi, którą miał podejść dla wprowadzenia do portu statku przybywającego z Sardinero. Andrzej skorzystał ze sposobności i ofiarował swoje usługi. Ponieważ znany był jako syn swego ojca a silny i wytrzymały, pilot nie czynił żadnych trudności i Andrzej wszedł na łódź tak szczęśliwy, jak gdyby wygrał wielki los na loteryi. Siłnem ramieniem pomagał wiosłować i wraz z innymi wszedł na pokład statku. Co za szczęście i duma znaleźć się na pokładzie prawdziwego statku, być obecnym na wszystkich manewrach, a nareszcie wpłynąć do portu! Był to tak ważny wypadek w jego życiu i taką mu zrobił przyjemność, że odtąd Andrzej nigdy nie omijał sposobności doznawania podobnych wrażeń.

Chcąc bywać na zebraniach marynarzy w Languina Andrzej musiał przyznać się przez Tolinem, aby wytłómaczył jego nie-

obecność dwa razy w tygodniu wieczorem w domu Don Venancia. Trzeba było udawać także przed Louisą, która wyrastała już z dziecka i mięszała się w sprawy Andrzeja, co dziwiło nieco młodego chłopca, ale tłumaczył sobie niepokoję Louisy w ten sposób, że była ona dobrze wychowaną panienką, która przedewszystkiem uważała na to co wypada i chciała w niego wpoić swoje zasady.

Co do rodziców Andrzeja, Bitadura znał wyboryne upodobania syna i jego wybrki, ale wcale ich nie potępiał. Powiedział nawet kiedyś żonie, że miał słusność utrzymywać, że ich syn ma powołanie na marynarza.

— Zapewne -- odrzekła kapitanowa — ale teraz przynajmniej trzymam go zdala od burzy morskiej i rekinów.... tyle wygrałam.

Kapitan nie przyznawał tego. I kłód czasami przewrócić się może, a przecież chwalebniej zginąć na pełnem morzu jak w przystani.... Zresztą niech „reguluje swoją busolę“ jak chce, byle spełniał swój obowiązek. Szkoda tylko, że robi to wszystko ukradkiem, bo z tego wynika, że robi za przedko i niedokładnie i w tem może leżeć niebezpieczeństwo.... Ojciec musi z nim o tem pomówić.

Kapitanowa chciała, żeby pomówił jeszcze o czem innym, a mianowicie, żeby Andrzej przestał odwiedzać tę „przekłątą dziurę“ z ulicy Górnej. Kapitan jednak oznajmił, że nie widzi w tem nic złego, żeby syn bywał w tak uciążliwym domu jak dom wuja Mechelina. Lepiej, żeby tam chodził, niż do Languina.... Jaktó? on bywa w tym szynku? donna Andrea, aż się przeraziła.... A przecież mówi, że co wieczora spędza swój czas w domu don Venancia, który może się obrazić, nie widząc go u siebie?

Bitadura uspokoił żonę. Nie oddał don Venanciu syna, żeby mu się w każdej godzinie wysługiwał. Wszystko będzie dobrze, bo ojciec czuwa nad Andrzejem, a resztę Bóg da jak zechce. Na tem zakończył rozmowę.

(Ciąg dalszy nastąpi).



męska zmobilizowana, a więc żniwa i pokosy, uskuteczniły rękami samych tylko kobiet, pozostałych w domu, nie dadzą i trzeciej części tej ilości siana i ziarna, jaka jest potrzebna na żywienie rodzin i inwentarza.

Wiele przedsiębiorstw przemysłowych kraju pozostało bez robotników — Chińczyków, którzy w zwykłym czasie tworzą tam najgłówniejszy kontyngens pracowników.

Budowa kolei mandżurskiej wstrzymana. Dowóz z Mandżurii żywności i paszy do kopalni złota okręgu amurskiego ustał zupełnie. Kopalnie węgla, urządzone dla potrzeb kolei w kraju północnym, zburzone.

Czyż nie jest to dziwnym, że bez względu na podobne fakty, znajdują się jeszcze pisma, rozdmuchujące ducha wojennego, nawołujące Rossję do nowych zdobyczy, do zawojowania na dalekim Wschodzie?

Nie, i tysiące razy nie! Nie wojownicze wcale dążności poprowadziły wojska rossyjskie do Pekinu; nie zapali się Rossya pragnieniem podbojów terytorjalnych i nie wciąż nas to pragnienie w długą i ciężką dla dobrobytu kraju wojnę. My mocno wierzymy, że te głosy, rozchodzące się ze szpał niektórych organów prasy, nie znajdują odzwierciedlenia w tych sferach, dla których owe uwagi są przeznaczone.

## Japonia i Rossya.

Rywalizację o Koreę pomiędzy Japonią a Rossją, zaogniły znane wypadki w Amoy. Miasto to, po chińsku Chua Mun jeden z najlepszych i najwygodniejszych portów chińskich, został otworzony dla handlu europejskiego w roku 1843 i stanowi nader ważny punkt handlowy; głównym przedmiotem wywozu jest herbata, jedwab, cukier i kamfora. Port ten leży naprzeciw wyspy Formozy, którą już dawniej zajęła Japonia po ostatniej wojnie chińskiej. Japonia od dłuższego czasu wcale niedwuznacznie okazywała chęć poddania pod swój wpływ bezpośredni prowincji chińskiej Fu-Kien, tak, że zajęcie portu Amoy przez wojska japońskie wzięto za zapowiedź stałej okupacji wojskowej pewnej części terytorium chińskiego. W miesiącu tem, uważanym za święte, znajduje się wspaniała pagoda z olbrzymim posągami Buddy; ludność całej prowincji odznacza się fanatyzmem i nienawiścią do cudzoziemców, szczególnie zaś do Japończyków. Na ten tle też wybuchły tam przed kilku dniami rozruchy. Tłuny motłochu chińskiego przeciągały przez miasto i paliły domy Europejczyków, w tem miście osiadłych, przeważnie Anglików i Amerykanów. Dla ochrony konsultatu japońskiego wysłano wojska japońskie, stojące załoga na wyspie Formozie, a czem rząd Mikada zawiadomił mocarstwa. Ponieważ jedne mocarstwa a w szczególności Rossya, wystąpiły przeciw temu, przeto po stłumieniu rozruchów Japonia cofnęła na razie swe wojska.

Tak więc spór o Amoy na razie został załagodzony, — mimo to jednak rywalizacja między Rossją a Japonią nie osłabła. Charakterystycznym też jest objawem, że urządowi *Warsz. Dnieu* zamieszcza następujący wyjątek z londyńskiego *Timesa*:

„Wojna między Rossją a Japonią jest tylko kwestją czasu i to czasu bardzo bliskiego. Za i przeciwko temu twierdzeniu zapisano całe stopy papieru, w gruncie jednak rzeczy fakty są bardzo proste: Rossya musi przyłączyć Koreę, aby zabezpieczyć komunikację między Władystawą a Lao-Tungem, a Japonia musi przeciwdziałać temu przyłączeniu; zwłoka byłaby bardzo na rękę Rossji, w interesie zaś Japonii jest przyspieszyć wypadki. Nie można zaprzeczyć, że Rossyi potrzebna jest Korea, ale można równocześnie stwierdzić, że Japonia bez walki nie odda Korei. Dotąd tylko nieznaną jest intensywność wymagań Rossji. Nowe zdobycze Rossyi w Mazampo mogłyby być dowodem jej tendencji zabobecznych. Faktycznie wszakże Rossya w danym wypadku nie przekroczyła granic swych praw, zastrzeżonych w traktatach: nabyła kawał ziemi, której wielkość ściśle jest omawiana w traktatach, i Japonia mogłaby jej odpowiedzieć tem samem. Jako dowód, że Rossya pragnie czekać lub przynajmniej czas jakiś pozostawać w przyjaźni z Japonią jest stosunek wojsk rossyjskich do Japończyków w Chinach. Żołnierze obu mocarstw nie tylko walczyli jeden przy drugim ze wspólnym nieprzyjacielem, ale Rossyjanie okazują szczególną uprzejmość Japończykom. Uprzejmość ta wywołuje jak najlepsze wrażenie w Tokio, to też wdzięczność Japończyków jest bezgraniczna.“

## Projekt ewakuacji Pekinu.

Projekt rossyjski wycofania wojsk sprzymierzonych z Pekinu jest nadal przedmiotem bardzo ożywionej i burzliwej dyskusji w pra-

sie europejskiej i amerykańskiej. Stwierdzono, że żadne z mocarstw nie odpowiedziało dotąd stanowczo na propozycję rządu rossyjskiego, lecz toczą się jeszcze układy, które doprowadzą może do porozumienia.

Zupełnie jasno określone stanowisko w sprawie odwołania wojsk ze stolicy chińskiej zajęły tylko pisma angielskie i liberalne niemieckie. Sprzeciwiają się one stanowczo takiemu krokowi, tłumacząc, że obniżyłyby on ogromnie powagę mocarstw na wschodzie Azji, powiększyłyby trudności i uniemożliwiły przeprowadzenie zasadniczej reorganizacji stosunków chińskich. Gdyby bowiem nawet Chińczycy zachowali się spokojnie i nie wywołali nowych zatargów i rozruchów, to mocarstwa, uznawszy cesarową-wdowę za prawowitą głowę państwa, musiałyby zgodzić się na pozostawienie jej u władzy, a w takim razie nie byłoby nie zmienilo się w wewnętrznych stosunkach państwa. Szczególnie energicznie protestują przeciw ewakuacji Pekinu niemieckie pisma narodowo-liberalne, i zblizone do kół handlowych. Oświadczają one, że cesarstwo nie może zerwać z dobrowolnie korzysci, uzyskanych przez zajęcie stolicy i powołują się na słowa cesarza Wilhelma, który powiedział na uczcie w gronie oficerów, że „pod żadnym warunkiem nie zrezygnuję z Pekinu, chociażby trzeba było zmobilizować wszystkie korpusy armii“. Chociaż wydaje się nieprawdopodobnym, aby cesarz miał wyrazić się w taki sposób to przecież z rozszerzenia tej wiadomości można osądzić, jak niemilą niektórym kołom niemieckim jest poruszona sprawa.

To też większa część prasy niemieckiej skarży się dziś gorzko na Rossję, że pierwsza wbiła klin w zgodę mocarstw; ta właśnie Rossya, która zaproponowała nominację hr. Waldersse na wspólnego naczelnego wodza! W podobnym duchu pisze prasa angielska. Organ, utrzymujący bliższe stosunki z lordem Salisburyem, zaznacza, że opróżnienie Pekinu proponować może tylko państwo, które nie pragnie, aby w Chinach w najbliższych czasach zapanował większy porządek i większe bezpieczeństwo dla Europejczyków.

## KRONIKA

Lwów 6 września.

— **Wyższy pensjonat niemiecki dla córek oficerów.** Ministerstwo oświaty i Namiestnictwo we Lwowie udzieliło panie Dittner koncesji na otwarcie we Lwowie przy ul. Gołębkiej l. 3 pensjonatu z niemieckim językiem wykładowym dla córek oficerów. P. Dittner prowadziła dotychczas pensjonat prywatnie. Pensjonat ten jest ośmioklasową szkołą ludową w której oprócz innych przedmiotów objętych planem naukowym, język francuski, angielski i nauka malowania są przedmiotami obowiązkowymi. Na życzenie udzielana bywa także w pensjonacie nauka języka polskiego i ruskiego. Dla dziewcząt, które ukończyły 8 klasę istnieje przy zakładzie kurs uzupełniający. Do pensjonatu przyjmowane są uczennice dochodzące i mieszkające stale w pensjonacie. Instytut ten córkom urzędników przyznaje szczególne udogodnienia i trzy miesiąca w pensjonacie za opłatą tylko połowy należności.

— **Dziennika urzędowego** e. k. Rady szkolnej krajowej w Galicji w zakresie szkół ludowych, redagowanego w e. k. Radzie szkolnej krajowej, numer 28, wydany dnia 5 września b. r., zawiera: Wiadomości osobiste; Organizacja szkół; Konkursa; Ogłoszenia.

— **W wycieczce do wód dobrostańskich,** która się odbyła wczoraj, wzięli udział wszyscy prawie radni, znajdujący się we Lwowie pod przewodnictwem prezydenta dr. Małachowskiego i wiceprezydenta p. Michalskiego. Zwiedzono główny zbiornik wody, halę maszyn i kotłownię. Objasnień fachowych udzielał inżynier p. Aleksandrowicz, dalej rektor p. Szpilman i zastępca inżyniera Smreker p. Flatten. Roboty postępują szybko naprzód tak, że w listopadzie będzie już woda we Lwowie, następnie przez jakie dwa miesiące trwać będzie czyszczenie rur a z początkiem roku przyszłego będzie mogła być woda po domach.

— **Wpisy do Szkoły przemysłowej** we Lwowie odbywać się będą w dniach 15 i 17 b. m., każdym razem od godziny 9 do 12 rano i od 3 do 5 po południu w gmachu szkolnym (ul. Teatralna) w sali posiedzeń na I piętrze.

Wpisy zaś na naukę wieczorną w Szkole przemysłowej uzupełniającej odbywać się będą w niedzielę, dnia 23 b. m. i 30 b. m. od godziny 9—12 przed południem.

— **Wycieczka do Jaremeza.** W sobotę, dnia 8 b. m., odbędzie się staraniem gal. Stowarzyszenia kolejarzy wycieczka do Jaremeza, która już dla samego miejsca, jako najromantyczniejsza okolica wschodniego Beskidu, jako też dla bardzo urozmaiconego programu budzi ogólne zajęcie.

Bilet jazdy tam i napowrót z prawem uczestnictwa we wszystkich programem objętych

przyjemnościach kosztuje dla publiczności po 2 K. Wyjazd ze Lwowa około godziny 7 rano według czasu lwowskiego. Powrót tego samego dnia około północy.

Bilety nabywać można: w kasie kolejowej do sprzedaży biletów, w biurze dzienników w pasażu Hausmana, w księgarniach pp. Gubrynowicza i Altenberga, w cukierniach pp. Brzeziny i Bienieckiego, w handlach pp. Bromilskiego, Stadtmüllera i Maxa Wixla.

W razie niepogody w sobotę, odbędzie się wycieczka w niedzielę, dnia 9 b. m.

— **Zabawił się w kupca.** Jan Szkrabek, dozorca sądu Kamińskiego przy ul. Snopkowskiej, zabawił się w kupca i wynajął sad ten handlarzowi W. Podolańskiemu z Jaryczowa za 36 koron. Otrzymawszy monetę, począł zabawiać się po szyneczkach, oblewając suto świętny interes. Szczęście to trwało jednak zaledwie kilka godzin, bo Podolański odprawiony z kwitkiem przez prawnego właściciela, gdy przyszedł zabierać owoce, odszukał podstępnie Szkrabka w szynku przy placu Akademickim i oddał pod opiekę policji.

— **Sprzeniewierzenie.** Jan Szydłak z Rodatycz, lat 26, średni, pociągłej twarzy, blondyn, piwnych oczu, wyjechał ztąd powierzonym mu przez handlarza owoców Zarewicza dnia 3 b. m. wózkami półkoszkowym z 2 kołmi, kasztanem i siwym, mając odwiedzić wiktuały do Synowódzka wyżnego. Od wsi Duliby na drodze od Stryja zginął jednak ślad furi i furmana, który widocznie po namyśle w złych zamiarach zbroczył z prawej drogi.

— **Dwie klacze** skradziono gospodarzowi Sencurze, z Rozdoła, dnia 4 b. m. Większa 7 i pół letnia czerwona z małą grzywą, mniejsza 2 i pół letnia z gwiazdką na czole.

— **Ślub** p. Władysława Stanisławskiego, współpracownika redakcji *Gazety Lwowskiej*, z panną Józefą Bocheńską, odbędzie się w sobotę 8 b. m., o godzinie 12 w południe w kościele parafialnym św. Antoniego.

— **Statystyka pocztowa.** W miesiącu lipcu r. b. nadano we Lwowie 526.020 listów prywatnych niepoleconych, 202.962 kart korespondencyjnych, 155.600 listów urzędowych niepoleconych, 94.809 listów poleconych (w ogóle), 38.249 przesyłek pod opaską, 13.229 przesyłek z próbkami, 629.996 egzemplarzy gazet, ogółem 1.660.865; 8.745 listów pieniężnych i małych przesyłek wartościowych, 2.918 pakietów wartościowych (ponad 100 K.) 35.753 pakietów zwykłych, ogółem 47.416; wypłacono 27.100 przekazów na kwotę 1.744.826 K. 81 h. 7.915 czeków Kasy oszczędności na kwotę 2.728.594 K. 71 h., 1.504 zwykłych wkładek oszczędności na kwotę 30.588 K. 94 h. razem 4.504.010 K. 46 h. Wypłacono 92.429 przekazów na kwotę 2.523.104 K. 77 h. 1.280 asygnat czekowych Kasy oszczędności na kwotę 1.804.459 K. 06 h. 573 ze zwykłych wkładek Kasy oszczędności (zwrot) na kwotę 33.418 K. 66 h. razem 4.369.982 K. 49 h.

Nadeszło do Lwowa: 504.137 listów prywatnych niepoleconych, 380.724 kart korespondencyjnych, 77.499 listów urzędowych niepoleconych, 97.364 listów poleconych (w ogóle), 69.645 przesyłek pod opaską, 10.590 przesyłek z próbkami, 154.842 egzemplarzy gazet ogółem 1.294.801; 11.914 listów pieniężnych i małych przesyłek wartościowych, 1.504 pakietów wartościowych (ponad 100 K.), 29.285 pakietów zwykłych, ogółem 42.703.

— **Ruch telefoniczny.** Sieć miasta-wa. W lipcu r. b. nadano we Lwowie telegramów 2.318. Nadeszło 1.989 telegramów Ilość abonentów 697. Ilość rozmów telefonicznych 75.600. Dochód 2514 K. Sieć międzymiastowa Ilość abonentów 63; rozmów telefonicznych 913 Dochód 1676 K. Razem 4190 K.

— **Statystyka telegraficzna.** W lipcu r. b. nadano we Lwowie 20.384 telegramów i pobrano za nie opłatę w kwocie 24.144 K. — h. nadeszło 20.810 depesz dla adresatów w mieście, a 161.380 telegramów do przetelegrafowania (transita).

— **Odsłonięcie pomnika** Kilińskiego odbyło się wczoraj przed południem w Stryju. Pomnik wykonał artysta rzeźbiarz Wójcik.

— **Wypadek na kole.** Dzienniki tutejsze donoszą, że w nocy z 4 na 5 b. m. zdarzył się w Stryju na tamtejszym dworcu nieszczęśliwy wypadek. Mianowicie lokomotywa, odprowadzana do ogrzewalni, wpadła na puste wagon osobowe. Palacz na złamaną szczękę, maszynista jest ciężko poraniony, a wagon i lokomotywa zniszczone.

— **Zmarli** w ostatnich dniach: W Krakowie, Adam Fiolkiewicz, em. starszy rewident kolei państwowych, w 64 roku życia.

W Rozprze, pow. piotrkowskiego, Marya z Piaszczyńskich Zakrzewska, matka p. Wincentego Zakrzewskiego, profesora Uniwersytetu Jagiellońskiego.

— **Wystawa krajowej szkoły** koszykarskiej ze Skołyszyna otwartą została wczoraj w Jasle. Wystawa trwać będzie dni 14 a czysty dochód ze wstępów przeznaczono na wspomóżenie biednych uczniów szkoły w Skołyszynie.

— **Pożar kościoła.** W Przespolewie, w powiecie skalskim, spalił się w tych dniach doszczętnie od piorunu kościół drewniany. Pomimo energicznej ratunku włóścian zdołano zaledwie uratować niektóre aparaty kościelne.

— **Złodziej w pociągu kolejowym.** Na stacji kolejowej w Stanisławowie aresztowano w pociągu kolejowym niejakiego Kosińskiego, pomocnika introligatorskiego, rodem z Czerniowic, w chwili, gdy dobywał się do torebki jadącej z nim razem w jednym przedziale Franciszki Martellowej. Kosińskiego oddano w ręce policji. Jechał on z Martellową razem z Wiednia. Nie przyznaje się do winy i twierdzi, że po wypiciu jednej szklanki piwa w Chodorowie zasnął i nie wie, co się z nim działo. Sprawę odstawił do sądu obwodowego w Stanisławowie.

— **Rozprawa karna** o zbrodni dzieciobójstwa toczyła się onegdaj przed trybunałem sądu przysięgłych w Samborze przeciw Karolinie Kozłowskiej, byłej nauczycielce w Kornalowicach. Rozprawa była tajną. Na podstawie werdyktu sędziów przysięgłych, którzy pytanie w kierunku zbrodni dzieciobójstwa jednogłośnie zaprzeczyli, uwolniona została Karolina Kozłowska od winy i kary.

— **Wyrok śmierci** przez powieszenie wydał onegdaj trybunał sądu przysięgłych w Brix na Jadwigę Wolf, za uduszenie swego dziecka.

— **Wymowa monarchy.** Dyrektor biura stenograficznego parlamentu niemieckiego, Engel, który ma obowiązek stenografować wszystkie mowy wygłaszane przez cesarza Wilhelma, obliczył, że jego monarcha miał od początku roku 1899 do końca sierpnia b. r., a zatem przez 20 miesięcy przeszło 700 dłuższych i krótszych mów, ogłoszonych potem w *Reichsanzeigerze*. Cesarz mówi bardzo szybko, gdyż wygłasza w minucie 275—300 sylab, co czyni około 5 sylab na sekundę.

— **Nowe 50 rublówki** wypuścił w obieg rossyjski Bank państwa. Nowe banknoty posiadają portret cara Mikołaja I.

— **Żywcem spaleni.** Podczas pożogi, która w przeciągu 5 godzin obróciła w perzynę miasteczko Burzenin, w Królestwie Polskim, zginęło w płomieniach kilkoro dzieci, a także 1 mieszczanin i 2 kobiety, ratujący swoje mienie.

— **Telefonistki i zimna kąpiel.** W o-bec tego, że telefonistki, pełniąc swoją służbę, rozstrajają sobie nerwy, w skutek ciągłego niezadowolenia ze strony publiki i że odwrotnie, właśnie skutkiem zmęczenia, dają one powód do narzekania, francuski minister handlu polecił wy-dawać im codziennie zimne wanny (dotychczas za opłatą 15 cent.)

— **Zbrodnia chojnicka.** Z Chojnic donoszą: W sobotę rozpoczęło się przed tutejszą Izbą karną proces przeciwko byłemu karcmarzowi Izraelskiemu. Akt oskarżenia zarzaca mu, iż dopomógł zbrodniarzom do zatarcia śladów przez to, że zaniósł głowę Wintera w worku na łąki miejskie i tam ją porzucił. Izraelski wypiera się wszelkiej winy, ponieważ jednakże podczas przesłuchań zawikłał się w sprzeczności i na wiele pytań ważnych nie umie dać wyjaśnienia, przeto z konieczności trzeba było wytoczyć przeciw niemu skargę. Najbardziej obciążają go zeznania świadka pierwszego woźnego sądownego Fiedlera, który stanowczo twierdzi, że widział Izraelskiego, jak w Wielki Piątek r. b., a więc dwa dni przed znalezieniem głowy Wintera na łąkach, szedł ztamtąd z workiem, w którym znajdowało się coś okrągłego, na kształt głowy kapusty; że szedł tam w obuwiu czystem, a po godzinie wracał w obuwiu zabłoconem. — Fiedler twierdzi dalej, że pomylił się nie mógł, gdyż zna Izraelskiego bardzo dobrze, jeszcze z czasów, gdy on w jednej z wiosek sąsiednich dzierżawił karczmę, do której Fiedler, będąc wówczas egzekutorem, często zajeżdżał. Oprócz Fiedlera świadczyć będzie przeciwko Izraelskiemu 18 innych świadków. Na obronę jego powołali adwokaci Gordon z Berlina i Maschke z Chojnic — którzy podjęli się obrony, — 10 świadków. Izraelski jest nałogowym pijakiem i utrzymywał się w końcu jedynie ze wsparcia publicznego i z zarobku swej żony. Po spełnieniu zbrodni posiadał podobno dużo pieniędzy. Publiczność tutejsza oczekuje procesu z wielką niecierpliwością, w tej nadziei, że wyjaśni ona narzeczcie ciemną tę sprawę i wskaże, gdzie szukał nalezcy morderców.

— **Samobójstwo artystki.** W Weimarze pozabawiła się życia wystrzałem z rewolweru znana w Europie wiolinistka Anna Sekrah-Harknes, uczennica prof. Wieniawskiego. Powodem samobójstwa było złe życie małżeńskie.

— **Dżama w Szkoeyi.** Z Glasgowa donoszą w dalszym ciągu pod dniem 6 b. m.: W szpitalu znajduje się 13 osób chorych na dżumę, zaś 111 osób pozostaje pod obserwacją lekarską. Dzisiejsze doniesienia są bardziej zadowalające. Urządnik najwyższej rady sanitarnej oświadczył, że nie przypuszcza żadnych dalszych wypadków śmiertelnych.

— **Opis obłędnia Pekinu** stał się już przedmiotem zabiegów wydawców londyńskich. Trzech pierwszorzędnymi nakładców zwróciło się już telegraficznie do sir Roberta Harta i dr. Mor-







do —, kminek — do —, rzepak zimowy 13 — do 13-50, rzepak letni — do —, rzepak nowy — do —, nasienie lniane — do —, nasienie konopne — do —, chmiel za — kilogramów 70 — do 75 —, 16j 37 — do 38 —, nafta zwykła 17-50 do 18-50, nafta salonowa 19-50 do 20-50, wosk ziemny — do —, wszystko za 50 kilogramów, płótno — do —, skóry surowe — do —, spirytus 10.000 litr-procentowy, kontyngentowany, bez podatku konsumcyjnego 40-85 do 41-35.

## OSTATNIA POCZTA

Najj. Pan przyjął wczoraj po południu na dłuższym osobnym posłuchaniu Prezydenta Ministrów dr. Koerbera.

Z Krakowa donoszą, że prezydent miasta p. Friedlein wydał zarządzenia co do iluminacji w czasie przejazdu Najj. Pana przez Kraków. I tak w ulicy Lubiez oświetlonym będzie lampkami kolorowymi herb m. Krakowa, oraz dwie gwiazdy lampkami białymi; w ulicy Kopernika płonąć będą dwa podwójne łuki, zakończone 3 gwiazdami, oświetlone lampkami kolorowymi. Na początku plantacji w ul. Dietla płonąć będą z lampek kolorowych zestawione litery F. J. I.; ponad niemi Korona Cesarska. — W ulicy Miodowej urządzone będą wreszcie dwa łuki z trzema gwiazdami.

Prezydent zwróci się także z prośbą do mieszkańców kamienie wzdłuż toru kolejowego, ażeby oświetlić zechcieli okna. Dekoracji nie będzie z powodu, że Monarcha przejeżdżać będzie wieczorną porą.

Sekretaryat prezydyalny rozpoczął już wysyłać zaproszenia do cechów, instytucji i korporacji o delegacje na dworzec kolejowy, celem powitania Najj. Pana. Ogółem 500 osób, należących do delegacji, otrzyma zaproszenie.

W manewrach pod Jasłem weźmie także udział węgierski minister honwedów baron Fejervary, który w niedzielę już przyjedzie do Jasła.

Przy wyborze posła na Sejm z miast Sanok-Krosno, oddano w głosowaniu ściślej- szym ogółem 668 głosów; bezwzględna większość 335 głosów. Otrzymali: Dr. Jugendfein 411 głosów, a dr. Goldhammer 256 głosów.

Posłem wybrany zatem dr. Jan Kanty Jugendfein.

Wiceprezes Koła polskiego hr. Dzieduszycki przybył przedwczoraj do Wiednia. Prezes Koła, p. Jaworski, przybyć miał tam wczoraj.

Wszystkie dzienniki wiedeńskie bez wyjątku mówią o rozwiązaniu Izby dep. jako o rzeczy już nieodwołalnie postanowionej.

N. W. Tagblatt dowiaduje się, że równocześnie z rozwiązaniem Izby pojawi się rodzaj programu rządowego. N. Fr. Presse twierdzi, że nowe wybory ogłoszone będą bardzo szybko po rozwiązaniu Izby.

W stolicy Krocacy, Zagrzebiu zebrał się onegdaj, jak już wiadomo z depeszy kongres katolicki. Na uroczystym pierwszym posiedzeniu przewodniczył hr. Kulmer, a obecnym był między innymi także biskup dijakowski Strossmayer. Arcybiskup Posilowicz wypowiedział mowę, w której wskazał na anarchizm jako na główną chorobę wieku i społeczeństwa. Wiara jedynie potrafi tę chorobę zwalczyć. Zgromadzeni przyjęli rozmaite rezolucje, a pomiędzy temi jedną żądającą wprowadzenia Mszy św. w starosławińskim języku, drugą zaś w sprawie przywrócenia państwa kościelnego. Następnie wysłano telegramy do Papieża i do Najj. Pana. Poseł Powsze wyraził sympatye w imieniu słowiańskiego bratniego narodu, najbliższemu spokrewnionego z Kroatami. — Następnie wygłoszono referaty. Dr. Turicz referował o szkołach ludowych i ich urządzeniach, a dr. Kwaterni o Towarzystwach dobroczynnych. — Wniesione rezolucje przyjęto jednomyślnie.

Brat cesarza Wilhelma książę Henryk wyjechał z małżonką swą do Anglii, aby odwiedzić babkę swą, królową angielską Wiktorję. Ponieważ książę wraca z Anglii już 7 b. m. — przeto część prasy niemieckiej przypuszcza, że celem podróży księcia nie były wyłącznie rodzinne odwiedziny, lecz także pewna misja polityczna — może w sprawie propozycji rosyjskiej co do wycofania wojsk z Pekinu i z Chin w ogóle.

Dzienniki berlińskie dowiadują się, że cesarz Wilhelm zamienił redaktorowi *Ulka* Mehringowi karę 6 miesięcy więzienia, na którą go skazał sąd za bluźnierstwo prze-

ciwku Bogu i obrazę Kościoła katolickiego. droga Jaski na 3 miesięczny areszt fortecny. Bluźnierstwo rzeczone obrazę Kościoła mieściły się w wierszu, jaki Mehring napisał do *Ulka* — z powodu wyroku na Dreyfusa w Rennes. Ów *Ulka* jest humorystycznym dodatkiem do berlińskiego względem Kościoła katolickiego i Polaków wrogo usposobionego *Berl. Tagblattu*.

Niektóre dzienniki berlińskie podają wy- magającą potwierdzenia wiadomość, że prezydent rządu w Erfurcie zezwolił na zgromadzenie, na którym przemawiać mają radykalni Niemcy posłowie austriaccy.

Prywatna depesza z Bukaresztu donosi o aresztowaniu na rozkaz rumuńskiego ministra wojny w Botuzanach majora Kisimowa komendanta batalionu strzelców, a to pod zarzutem zdrady stanu. W posiadaniu jego znalezione wiele cyfrowanych listów i depesz. Kisimow jest z urodzenia Bułgarem; — jeden z jego braci służy jako kapitan w armii bułgarskiej, a drugi jako pułkownik w armii rosyjskiej.

Słychać, że obecny wódz naczelny w Afryce południowej marszałek polny lord Roberts syt już podobno afrykańskich wawrzynów ma z dniem 1 listopada powrócić do Anglii i objąć miejsce naczelnego komendanta wszystkich wojsk angielskich w miejsce marszałka polnego Wolseleya. Gdyby Roberts został istotnie następcą Wolseleya, natenczas naczelną komendę w Afryce południowej objąłby generał Buller.

## TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 6 września. (Tel. pryw.). Prezydent ministrów Koerber konferował dziś przed południem z prezesem Koła polskiego Jaworskim.

Wiedeń, 6 września. P. Minister sprawiedliwości zamianował adjunktami sądowymi auskultantów: Adolfa Sahanka w Stanisławowie dla Rożniatowa, Rudolfa Richtera dla Baligrodu i Jana Łaza dla Niemirowa.

Berlin, 6 września. Cesarz zatwierdził wybór dotychczasowego burmistrza z Królewca Bringmanna na drugiego burmistrza berlińskiego, a to na ustawowy okres lat 12.

Helsingfors, 6 września. Rezolucya cara na petycję sejmiku fińskiego, uskarżającą się na szkodliwy kierunek nowo zainaugurowanej w Finlandyi administracji, odrzuca tę petycję jako godną nagany i sprzeciwiającą się ustawom krajowym i wymierzona demonstracyjnie przeciwko legalnie wydanym rozporządzeniom. Rezolucya uznaje postępowanie generała gubernatora Bobrikowa za zupełnie prawidłowe, oraz wzywa senat fiński do przeprowadzenia niebawem rewizji konstytucyj krajowej celem dokładnego oznaczenia kompetencji sejmiku fińskiego.

## Wypadki w Chinach.

Wiedeń, 6 września. *Wiener Abendpost* ogłasza wyciąg z raportu komendanta austro-węgierskiego okrętu wojennego „Zenta” o udziale jaki w operacjach sprzymiernych przeciwko Pekinowi i Tientsinowi brała załoga wojskowa tego okrętu. Otóż komendant kapitan Thoman na telegraficzne doniesienie kierownika austro-węgierskiego poselstwa Rosthorna, postanowił udać się do Pekinu. Dnia 3 czerwca wziął on w Taku na okręt oddział żołnierzy w pełnym rynsztunku polowym, zaopatrzony w żywność na 6 dni pod komendą porucznika liniowego okrętu Indraka i po porozumieniu się z komendantami okrętów innych mocarstw odpłynął z Taku do Tientsinu, dokąd przybył 7 czerwca po południu. Tymczasem już w samym Tientsinie sytuacja stała się krytyczną, a połączenie kolejowe z Pekinem już było przerwane. Oddział z „Zenty”, znajdujący się w Tientsinie oddany został pod rozkazy najstarszego rangą dowódcy i dnia 11 czerwca odeszło 25 austro-węgierskich żołnierzy tego oddziału pod komendą kadeta okrętowego Probaski z żołnierzami innych międzynarodowych oddziałów do Pekinu. Ponieważ w skutek wysiłki znacznej liczby wojsk na odsiecz poselstw w Pekinie, załoga Tientsinu została bardzo osłabiona, uproszono komendantów międzynarodowych okrętów o przysłanie jak najwięcej żołnierzy celem wzmocnienia tej załogi. Z „Zenty” można było na ten cel wysłać tylko jeszcze 20 ludzi.

Na tem kończy się raport.

Berlin, 6 września. *Biuro Wolfa* donosi z Shanghaju: Podług wiadomości nadeszłych z Pekinu, brali czynny udział w obronie poselstw podczas oblężenia: porucznik

Lösch i pomocniczy kancelista Pitrement. Lösch znajdował się przeważnie w szeregach Anglików na barykadzie, wzniesionej poza poselstwem amerykańskim. Niemcy i Amerykanie dotrzymywali sobie najlepszego koleżeństwa. Poselstwa wystawione na ataki Chińczyków pomagały sobie wzajemnie. W chwili bardzo dla poselstwa niemieckiego krytycznej, żona posła Kettelera przeniosła się do poselstwa angielskiego, gdzie już inne kobiety, oraz cywilni członkowie personalu poselskiego znaleźli przytułek. Nie długo potem chińskie kule armatnie zniszczyły sypialnię wdowy po Kettelerze w gmachu poselstwa niemieckiego. Archiwum tego poselstwa nie zostało uszkodzone. Rzecz ciekawa, że oblężeni zaopatrywali się w żywność, zakupując ryż i jaja wprost od oblegających. Japończycy wykopali osobny tunel dla przemykania środków spożywczych.

Kolonja, 6 września. Wobec ataków prasy belgijskiej na Niemcy z powodu rzekomo spóźnionego protestu ich przeciw ekspedycji belgijskiej do Chin, co naraziło Belgię na niepotrzebne koszty i straty pieniężne, *Koelnische Zeitung* odpowiada, że całą winę tego niepodzielnie ponosi Belgia, która dopiero po czterotygodniowych przygotowaniach wystosowała notę do mocarstw z zapytaniem o stanowisko ich wobec ewentualnej ekspedycji belgijskiej do Chin. Na tak późno wysłaną notę mocarstwa nie mogły odpowiedzieć wcześniej.

Petersburg, 6 września. Organ ministerstwa spraw zagranicznych *Journal de St. Pétersbourg*, omawiając znany okólnik rządu rosyjskiego w sprawie chińskiej, pisze, że Rossya życzy sobie tylko jak najrychlejszego usunięcia rozruchów w Chinach, co może się stać jedynie za pomocą przywrócenia władzy organów prawowitego rządu.

Akcyja militarna w wielkim stylu, zmierzająca do zdobycia po za Pekinem, dałaby tylko powód do nowych zakłóceń. Po przypomnieniu zapewnienia *Praw. Wiestnika* iż z polityki rosyjskiej w Chinach wykluczona jest wszelka egoistyczna tendencja, pisze *Journal de St. Pétersbourg* w dalszym ciągu swoich wywodów, że Rossya w ocenianiu kwestyj, jakie powstały w skutek wypadków w Chinach, zachowuje spokój i krew zimną i stara się stosownie do zasad swojej polityki ponownie o utrzymanie pokoju pomiędzy mocarstwami całego świata.

Konstantynopol, 6 września. Na dziś zapowiedziany jest przyjazd przez Bosfor okrętu rosyjskiego „Elektra” z wojskami rosyjskimi do Chin.

Londyn, 6 września. *Biuro Reutersa* donosi z Shanghaju pod datą wczorajszą: Obrót jaki sprawa chińska wzięła w Europie, podziałał tu na wszystkie narodowości przygnębiająco. Z kolonii niemieckiej wysłano wczoraj telegram do rządu niemieckiego z przedstawieniem, że wycofanie wojsk sprzymierzonych z Pekinu, byłoby zgnębne dla interesów cudzoziemców. Jutro mają być dalsze oddziały wojsk indyjskich wysadzone na ląd. Niemcy przygotowują kwatery dla 450 ludzi.

Londyn, 6 września. *Standard* donosi z Shanghaju 4 b. m.: Gubernator z Kionsgu na czele 5000 ludzi przybył na granicę prowincji Szantung, wojska jego wszakże na wiadomość o zajęciu Pekinu przez Europejczyków rozproszyły się i tylko mała reszta poszła na zachód, aby się przyłączyć do cesarskiej wdowy.

Waszyngton, 6 września. Departamentowi państwowemu doniósł rosyjski minister spraw zagranicznych urzędowo, że wojska rosyjskie zostają wycofane z Pekinu. Może to spowodować rząd Stanów Zjednoczonych do wycofania stamtąd także wojsk amerykańskich.

Nowy Jork, 6 września. *New York Herald* donosi z Hongkong pod datą 3 b. m.: Wpływowi krajowej twierdzą bez ogródek, że wrogi cudzoziemcom ruch w Chinach południowych przybrał już takie rozmiary, iż władze są w obec niego bezsilne. Zapowiadają, że nie dalej jak za miesiąc może wybuchnąć straszna rewolucja.

Shanghai, 6 września. Wiadomości nadchodzące z portów traktatowych stwierdzają, że opór przeciw polityce wycofania wojsk europejskich z Pekinu przed ostatecznym uregulowaniem całej sprawy chińskiej, jest powszechnym wśród zamieszkujących Chiny cudzoziemców.

Li-Hung-Czang odpłynie w ciągu tygodnia na okręcie chińskim a pod eskortą japońskiego okrętu wojennego do Tientsinu.

Houkong, 6 września. W Kantonie wzmaga się niepokój. Niemiecki krążownik „Jaskółka” przybył do Amoy.

## Anglia i Transvaal.

Londyn, 6 września. *Daily News* donoszą z Laurezo Marquez pod datą 4 b. m.: 31 skrzyń złota, należących do rządu trans-

walskiego przywieziono tu parowcem, wiozącym nadto 50.000 worów mąki, również własność tego rządu. Prezydent kraju prawdopodobnie opuści kraj. Przygotowano już dla niego dwa okręty. Jak słychać, Krüger wystosował zarówno do lorda Salisbury'ego jak i do rządów wszystkich mocarstw protest w odpowiedzi na proklamowaną przez Anglię aneksję Transvaalu.

Laurezo-Marquez, 6 września. Oddział Boerów posuwa się z Lindenburga do kraju Svasich. Słychać, że silny oddział Boerów stoi koło Oshoek w pobliżu Darkevton pod komendą komisarza Krogha. Svasowie spłądowali posiadłości Boerów.

Pretorya, 6 września. Obiega wiadomość, że generał Boerów, Delarey, zmarł w skutek ran otrzymanych w bitwie nad Elandsriver.

Kapstadt, 6 września. Oblężenie Laidybrandu zostało zaniechanem.

Masern, 6 września. *Biuro Reutersa* donosi: Garnizon Lady Brandt w sile 1250 ludzi nie posiada żadnych dział i znajduje się w szanach miasta przelegających do wzgórz. Boerowie liczą 2 do 3 tysięcy ludzi i mają 10 armat. Załoga odparła już dwa ataki nieprzyjaciela. Odsiecz oczekiwana jest każdej chwili.

## Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 6 września 1900. Giełda poranna (*Vorbörse*). Godzina 10 minut 30. Marki 118-22, Renta majowa 97-60, Węgierska renta koronowa 90-95, Akcyje austriack. Zakładu kredytowego 671-—, Akcyje węg. Zakładu kredytowego 686-—, Akcyje Anglobanku 276-—, Akcyje Unionbanku 555-—, Akcyje Bankvereinu 495-—, Akcyje Länderbanku 423-—, Akcyje Kolei państwowych 674-50, Lombardy 117-—, Akcyje Kolei Elbethal 466-—, Akcyje Fabryki broni 345-—. Akcyje tytoniowe 297-50, Akcyje Alpiny 478-25. Akcyje Rima Muranyi 547-—, Akcyje Pragskiego Towarzystwa żel. 1900-—, Losy tureckie 109-50, Ruble 255-75, 4 prc. Gal. pożyczka kraj. z r. 1893 90-80, 4 prc. Listy zastawne Banku kraj. 92-—, 56 l. listy Tow. kredytowego ziemskiego 89-60.

Tendencja: wzmocniona.

Wiedeń, 6 września. 1900. Giełda południowa (*Mittagsbörse*). Godz. 12 min. 30. Marki 118-20, Renta majowa 97-60, Węgierska renta koronowa 90-95, Akcyje austr. Zakładu kredytowego 670-50, Akcyje węg. Zakładu kredytowego 688-—, Akcyje Anglobanku 276-—, Akcyje Unionbanku 556-50, Akcyje Bankvereinu 495-—. Akcyje Länderbanku 423-50, Akcyje Kolei państwowych 674-—, Lombardy 117-50, Akcyje kolei Elbethal 467-—. Akcyje Fabryki broni 345-—, Akcyje tytoniowe 299-—, Akcyje Alpiny 477-—, Akcyje Rima Muranyi 545-—, Akcyje Pragskiego Towarzystwa żel. 1905-—, Losy tureckie 111-50, Ruble 255-75, 20-Franki ——, Tramway ——.

Wiedeń, 6 września 1900. Zamknięcie giełdy (*Schlusscourse*). Godzina 2 minut 30. Akcyje austriackiego Zakładu kredyt. 668-50, Akcyje węgierskiego Zakładu kredyt. 686-—, Akcyje Anglobanku 276-—, Akcyje Unionbanku 555-50, Akcyje Länderbanku 421-50, Akcyje Bankvereinu 495-—, Akcyje Bodeneredit 884-—, Akcyje galicyjsk. Banku hipotecznego ——, Akcyje Kolei państwowych 673-50, Akcyje Kolei Południowej 117-—, Akcyje Tramway A) 292-—, Akcyje Tramway B) 285-—, Akcyje Kolei Elbethal 465-—, Akcyje Kolei Północnej 61-30, Akcyje Kolei Czerniowieckiej 531-—, Akcyje Alpiny 474-50, Akcyje Rima Muranyi 542-—, Akcyje Pragskiego Towarzystwa żel. 1905-—, Akcyje Fabryki broni 340-—, Akcyje Tureckie tytoniowe 297-—, Obligacje węgierskiej indemnizacji 90-25, Renta majowa 97-65, Austriacka Renta koronowa 97-95, Węgierska Renta koron. 90-85, 56 l. Listy Tow. kredytowego ziem. 89-90, 4 prc. Listy Banku krajowego 92-—, 4 1/2 prc. l. Listy Banku krajowego 99-—, 4 prc. Listy Banku hipotecznego 90-75, 4 1/2 prc. Listy Banku hipotecznego 98-50, 5 prc. Listy Banku hipotecznego 109-50, 4 prc. Galic. Obligacje propinacyjne 95-60, 4 prc. Gal. pożyczka kraj. z r. 1893 90-90, 4 prc. Pożyczka miasta Lwowa 88-50, Losy tureckie 110-75. Marki 118-20, Ruble 255-75.

Tendencja: spokojna.

Odpowiedzialny redaktor Adam Krechowicki.



Nadesłane.

COLOSSEUM THORNA

Codziennie o godzinie 8 wieczorem wielkie przedstawienie. W niedzielę i święta dwa przedstawienia. — Lucya Verderer, fenomen muzykalny. Mis Victoria, najznakomitsza artystka napowietrzna. Mariot, humorysta Mis Eveline, ze swoją elektryczną orkiestrą. Baldwin, Bros, komiczni akrobaci. Wanda de Siebert, ekscentryczna artystka na bityki. Roland, humoryst. imitator muzyk. Trzech Ozarów-Orions, fenomenalni arabscy skoczki. The de Filippis, nowy taniec metamorfozyjny. Rodans, spady lawinowe. Bilety wcześniej są do nabycia w biurze dzienników W-go Plohna, ul. Karola Ludwika 9.

Leonia Sawczyńska

udziela w godzinach popołudniowych lekcji objętych obowiązującym programem wykształcenia kobiecego. W celu porozumienia należy się zgłosić w godz. 3 a 5 po południu, ulica Głębocka l. 21 (vis-à-vis Polite hnicki).

Wystawy i Muzea.

Nieustająca Wystawa zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych we Lwowie, przy placu św. Ducha l. 1, pierwsze piętro, jest otwarta codziennie od godziny 10 przed południem do godziny 5 po południu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct. w dni powszednie 30 ct. — Dla członków wstęp wolny.

Muzeum przemysłowe miejskie otwarte codziennie (z wyjątkiem niedziel) od godziny 9 rano do godziny 3 po południu, w niedzielę i święta od godziny 10 rano do godziny 1 z południa. — Biblioteka muzealna otwarta codziennie od godziny 11 przed południem do godziny 3 po południu (w niedzielę i święta od godziny 10 do godziny 1). — Wstęp w dni powszednie 20 ct., w niedzielę wolny.

Nieustająca wystawa wyrobów przemysłu krajowego otwarta codziennie w domu niegdyś Biesiadeckich (przy placu Halckim). Wstęp wolny w poniedziałek, czwartek i piątek, w inne dni 10 ct. — Wszystkie przedmioty na sprzedaż.

Muzeum imienia Lubomirskich. W dni powszednie otwarte od godziny 9 do 1 z południa, w wtorek i piątek od godziny 3 do 5, a w niedzielę przed południem od godziny 11 do 1.

Ruch pociągów osobowych c. k. kolei państwowych

obowiązujący z dniem 1. maja 1900 (Przyjazd i odjazd pociągów podany jest w czasie środkowo-europejskim).

Table with columns for 'Pociągi przyjeżdżają do Lwowa' and 'Pociągi odjeżdżają ze Lwowa'. Includes train numbers, times, and destinations like Krakow, Czerniowice, and Podwoleczysk.

Uwaga: Nocna pora oznaczona jest rankami. Powyższy czas środkowo-europejski jest wcześniejszy o 36 minut od czasu lwowskiego. Biuro informacyjne c. k. kolei państwowych w gmachu Dyrekcji przy ul. Krasieckiej l. 5 udziela bliższych wyjaśnień sprzedaje bilety i karty okrężne, jakoteż i książeczki z rozkładem jazdy.

CENNIK

lwowskiej Izby handlowej przemysłowej

Lwów, dnia 6. września 1900.

I. Akcye za sztukę.

Table listing various bank shares and their prices, including Banku hip. gal. and Banku gal. dla handlu i przem.

II. Listy zastawne za 100 K.

Table listing interest-bearing notes and their prices, including Banku h. g. 5% w. a. wyl. z 10% pr.

III. Obligacje za 100 K.

Table listing government bonds and their prices, including Gal. funduszu propinac. 4% w. a.

IV. Losy.

Table listing lottery tickets and their prices, including Miasta Krakowa po zł. 20 (40 k.).

V. Monety.

Table listing various coins and their prices, including Dukat cesarski and 20 frankówka.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 5 września 1900.

Table showing exchange rates for various currencies and commodities, including A. Ogólny dług państwa.

Table listing various types of bonds and their prices, including Losy z roku 1854 po 250 zł. mk. 4 pr.

B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów koronnych).

Table listing government bonds for various countries, including Austr. renta złota wolna od podatku.

C. Obligacje kolejowe.

Table listing railway bonds and their prices, including Kol. Arcyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr.

Obligacje pierwszeństwa (kolejowe).

Table listing priority railway bonds and their prices, including Kol. Arc. Albrechta za 300 zł. 5 pr.

D. Dług państwa (krajów korony węgierskiej).

Table listing Hungarian government bonds and their prices, including Węg. złota renta za 100 zł. 4 pr.

E. Obligacje indenizacyjne.

Table listing indemnity bonds and their prices, including Krowcy i Slawonii za 100 zł. 4 pr.

F. Inne publiczne pożyczki.

Table listing other public loans and their prices, including Losy regul. Dunaju z r. 1889 za 100 zł. 5 pr.

Table listing various types of bonds and their prices, including Gal. pożycz. kraj. z r. 1873 za 100 zł. 6 pr.

G. Listy zastawne. Oblig. hipot. i listy dłużne (za 100 zł. Nom.).

Table listing mortgage and interest-bearing notes, including Anglo. Austr. banku los. w 30 i 4 pr.

H. Obligacje z prawem pierwszeństwa za 100 zł. nom.

Table listing priority bonds and their prices, including Czeskiej kolei półn. za 300 zł. 5 pr.

J. Losy (za sztukę).

Table listing lottery tickets and their prices, including Budapeszteńskie (Basilica) 5 zł.

Table listing various types of bonds and their prices, including Czerw. krzyża węg. tow. 5 zł.

K. Akcye banków (za sztukę).

Table listing bank shares and their prices, including Banku Anglo-aust. 240 koron.

L. Akcye Przedsiębiorstw transportowych.

Table listing shares of transport companies, including Buk. kol. lok. akc. pierw. 200 zł.

M. Akcye Przedsiębiorstw przemysłowych.

Table listing shares of industrial companies, including Tow. kopalni węgla w Brix 100 zł.

N. W A L U T Y.

Table listing exchange rates for various currencies, including Berlin za 100 marek 5 pr.

O. W A L U T Y.

Table listing exchange rates for various currencies, including Dukat cesarski and Austr. węg. 8 guld. złota moneta.

Dla jadących na wystawę paryską polecamy Listy kredytowe (Lettres de crédit) które usuwają konieczność noszenia ze sobą znaczniejszych kwot pieniężnych. Listy kredytowe wystawiamy pod najkorzystniejszymi warunkami.

Sokal i Lilien Dom bankowy i kantor wymiany Zlecenia z prowincyi załatwiamy odwrotną postać bez doliczenia prowizyi.



**Licytacje.**

L. 83.755. (7343 3-3)  
OBWIE-ROZENIE

W celu oddania w przedsiębiorstwo dostawy sztru na gościeńce państwowe w krakowskim okręgu budowniczym w latach 1901, 1902 i 1903, odbędzie się dnia 18. września 1900 w c. k. Starostwie w Krakowie licytacja ofertowa.

Koszta fiskalne sztru w roku 1901 dostawie się mającego wynoszą 16.807 kor. 20 hal.

Warunki przedsiębiorstwa przejrzane być mogą w godzinach urzędowych w wymienionym c. k. Starostwie, gdzie także w wyżej oznaczonym dniu najpóźniej do godziny 12-tej w południe wnoszone być mają oferty, sporządzone na blankietach urzędowych, których Starostwo bezpłatnie udzieli, a zaopatrzone marką stempową na 1 kor. i we wadyum wynoszące 5% kwoty fiskalnej z wyrażeniem cen jednostkowych nie tylko cyframi, ale i literami.

Oferent winien na blankiecie w właściwym miejscu podać nazwę kamieniołomu lub szutrowiska i ofiarowaną cenę jednostkową bez żadnych dopisków, wreszcie położyć datę i podpisać ofertę imieniem i nazwiskiem.

Oferty wnoszone być mają na każdy kamieniołom lub szutrowisko osobno, jeżeliby zaś oferta obejmowała kilka kamieniołomów lub szutrowisk, wtedy podać w niej należy ceny jednostkowe dla każdego kamieniołomu lub szutrowiska osobno, albowiem zatwierdzenie ofert nastąpi bezwarunkowo według poszczególnych kamieniołomów lub szutrowisk.

Oferty niesporządzone na blankietach urzędowych, albo zawierające jakiegokolwiek dopiski, zostaną oferentowi zaraz przez komisję przeprowadzającą licytację zwrócone, zaś po terminie licytacji nie będą oferty przyjmowane

Z c. k. Namiestnictwa.  
Lwów, dnia 18. sierpnia 1900.

L. cz. E. 837/00 (6) (7311 3-3)

Na żądanie Konstantego Bieleckiego z Rzeszowa, odbędzie się dnia 20. września 1900 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9 w Jarosławiu, celem zniesienia współwłasności, licytacja realności w hł. 2524 i 2055 ks. gr. gm. kat. Jarosław obłych. K. Konstantego Bieleckiego i spadkobierców s. P. Simeona Zahatyńskiego własnych.

Nieruchomości, wystawione na licytację, są ocenione: a) realność w hł. 2058 na 7191 kor. 48 hal., b) realność w hł. 2524 na 522 kor. 80 hal.

Najniższa cena wynosi ad w hł. 2058 kwotę 5343 kor. 61 hal., ad w hł. 2524 kwotę 392 kor. 10 hal., poniżej tych cen sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 10.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczeniu terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach, bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.  
Jarosław, dnia 20. sierpnia 1900

L. cz. E. 1117/00 (4) (7294 3-3)

Dnia 25. września 1900 o godz. 10 rano odbędzie się w biurze Nr. 2 sądu tutejszego licytacja realności w hł. 28 gm. Rzechów, ocenionej na 1930 kor.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 1075 kor.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 1.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczeniu terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości, bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania

nia jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.  
Mielec, dnia 18. sierpnia 1900.

L. cz. E. 702/00 (5) (7295 3-3)

Dnia 28. września 1900 o godzinie 10 przed południem odbędzie się w biurze Nr. 2 sądu tutejszego licytacja a) realności w hł. 848 i b) 1/12 części realności 554 gm. Mielec, ocenionych ad a) na 22.652 kor., ad b) na 671 kor.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi ad a) 11.326 kor., ad b) 335 kor. 50 hal.

Zatwierdzające się warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 1.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczeniu terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach, bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.  
Mielec, dnia 20. sierpnia 1900.

L. cz. E. 383/00 (4) (7255 2-3)

Na żądanie c. k. Prokuratorji Skarbu we Lwowie imieniem c. k. Skarbu Państwa, odbędzie się dnia 2. października 1900 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. II, licytacja realności lwh. 39 ks. gr. gm. Wielkie Oczy.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 600 kor.

Najniższa cena wynosi 300 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. II.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.  
Krakowiec, dnia 22. sierpnia 1900.

L. cz. E. 6 2/00 (3) (7293 2-3)

Na żądanie kasy gminnej w Wierzawicach, zastąpionej przez wójta Walentego Murdziej, odbędzie się dnia 5. października 1900 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2, licytacja realności w hł. 34 w Wierzawicach, dłużnika Michała Czopa własnej.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 2236 kor.

Najniższa cena wynosi 1491 kor. w k., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.  
Leżajsk, dnia 20. sierpnia 1900.

L. cz. E. 201/99 (26) (7198 2-3)

Na żądanie c. k. uprzyw. galic. akc. Banku hipotecznego we Lwowie, zastąpionego przez adw. dr. Holzera, odbędzie się dnia 17. października 1900 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w sali Nr. 13 we Lwowie, licytacja kolei lokalnej Tlumacz - Pałahicze, stanowiącej własność firmy „Cukrownia w Tlumaczu, Gumiński i Spka. w Tlumaczu“ z zastrzeżeniem praw z najwyższej koncesji z 11. października 1893 dla Skarbu Państwa wynikających, a w szczególności prawa wykupu i prawa nabycia własności bez odszkodowania po wygaśnięciu najwyższej koncesji wraz z przynależnościami, składającymi się w protokole opisanym i ocenionym z 4. sierpnia 1899 l. cz. E 2/9 wymienionem.

Nieruchomość ta, wystawiona na licytację, jest oceniona wraz przynależnościami na 79 450 kor.

Najniższa cena wynosi 52.967 kor. 68 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 19.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczeniu terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego

rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.  
Lwów, dnia 21. lipca 1900.

L. cz. E. 962/99 (4) (7060 2-3)

Na żądanie Filipa i Marijki Dańczuków, odbędzie się dnia 18. października 1900 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. I, licytacja połowy realności w hł. 1226 ks. gr. gm. Żabie, Marijki z Łabaczuków Matijezuk własnej, składającej się z parc. bud. lk. 336 (dom, komora, stajenka, szopa i kołoznia) i parcel grt. lk. 2479 rola, 2482 łąka, 2484 rola 2498 pastwisko, 2499 łąka.

Nieruchomość ta, wystawiona na licytację, jest oceniona na 1320 kor.

Najniższa cena wynosi 880 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne równocześnie ustalone i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. I.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczeniu terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości, bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazu hipotecznego dla wzmiankowanej części nieruchomości.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I  
Żabie, dnia 12. sierpnia 1900.

L. cz. E. 150/98 (4) (7393 2-3)

Na żądanie Szulima Szkolnika w Petlikowcach starych, odbędzie się dnia 11. września 1900 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 5, licytacja 2/6 części realności Judy Potaszera i 1/6 części realności Gitli z Tepperów Potaszera własnych, w hł. 472 ks. gr. gm. kat. Tluste m. obłych.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 1400 kor.

Najniższa cena wynosi 933 kor. 33 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczeniu terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości, bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazu hipotecznego dla wzmiankowanej części nieruchomości.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.  
Tluste, dnia 23. lipca 1900.

L. cz. E. 1081/00 (3) (7298 2-3)

Na żądanie Banku zaliczkowego we Lwowie, stowarzyszenia zarejestr. z ograniczoną poręką, zastąpionego przez adw. dra Kurkiewicza, odbędzie się dnia 12. października 1900 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14,

licytacja realności objętej w hł. 192 i 230 ks. gr. gm. kat. Zamarstynów, Ludmili z Leichterów Maćkowska i małoletnich Gustawa, Konstantego i Józefa Maćkowska własnych, wraz z przynależnościami.

Nieruchomość objęta w hł. 230, wystawiona na licytację, jest oceniona na 4814 kor., nieruchomość zaś objęta w hł. 192 na 3000 kor.

Najniższa cena wynosi co do pierwszej 2407 kor., co do drugiej 2000 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Niniejszem zatwierdzone warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczeniu terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach, bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy S. II., Oddział IV.  
Lwów, dnia 12. lipca 1900.

L. cz. E. 336/00 (2) (7246 2-3)

Na żądanie Andrzeja Kowala w Kobylówkach, odbędzie się dnia 10. października 1900 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 5 w Budzanowie, licytacja 1/3 części realności wykazem hip. l 792 ks. gr. gm. kat. Kobylówko objętej, zobowiązanego Tomasa Dawyskiy własnej, wraz z przynależnościami, składającymi się z domu mieszkalnego i dwóch chlewów.

Za podstawę przyjmuje się protokół ocenienia i warunki licytacyjne w sprawie powiatowej Kasy oszczędności w Trembowli przeciwko temuż dłużnikowi do l. cz. E. 912/99 (3) i E. 912/99 (6) sporządzone.

1/3 część nieruchomości wraz z przynależnościami, wystawiona na licytację, jest oceniona na 533 kor. 33 hal.

Najniższa cena wynosi 238 kor. 66 hal., jako 2/3 części ceny szarunkowej, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 5.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczeniu terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości, bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.  
Budzanów, dnia 10. sierpnia 1900.

L. cz. E. 1256/99 (6) (7244 2-3)

Dnia 12. października 1900 o godz. 10 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym biuro Nr. 9 licytacja 10 24 części realności w hł. 281 gminy Brody.

Powyzs e części realności oceniono na 4169 kor. 02 hal.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 2085 kor.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 8.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczeniu terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości, bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi







wanych w Radzie państwa świnię z król. woln. miasta Debreczen i z powiatu sądowego Balmaz-Ujváros łącznie z miastami Hajdú-Böszörmény, Hajdú-Nánás, Hajdú-Szaboszló, (komitat Hajdú) na Węgrzech.

Natomiast znosi się wydany z powodu istnienia pomoru zakaz przywozu świń z granicznego powiatu sądowego Jád (komitat Beszt-reze-Naszód) na Węgrzech.

Co się podaje do powszechnej wiadomości, odnośnie do rozporządzeń c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z 18., 23. i 28. sierpnia 1900 L. 29.907, 30.932 i 31.045, ogłoszonych tutejszemi obwieszczeniami z 23 i 29. sierpnia, tudzież 1. września b. r. L. 84.659, 86.267 i 88.015.

Powyzsze rozporządzenie wchodzi natychmiast w wykonanie.

Z c. k. Namiestnictwa.  
Lwów, dnia 5. września 1900.

L. cz. C. IV. 33/00 2 (7425)

Przeciw Mojżeszowi Ritter w Lutezy, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Strzyżowie przez Chaję z Ritterów Beimową przez pełnomocnika Eimera w Rzeszowie pozew o 840 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 11. września 1900 o godz. 9 rano.

Celem strzeżenia praw Mojżesza Rittera ustanawia się p. dra Jakóba Wiberalla adw. w Strzyżowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kuranda w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.  
Strzyżów, dnia 17. sierpnia 1900.

L. cz. C. 206/00 1 (7406)

Przeciw Leonowi Bobola starszemu, Agacie Bobola, Leonowi Bobola, młodszemu Jakóbowi Bobola, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. powiatowego w Bieczu przez Helenę Io. Bobola, 20. Wałęga pozew o wydanie legatu po Wojciechu Boboli i Karolu B boli.

Na podstawie pozwu tego wyznacza się audyencyę na dzień 12. września 1900 o godzinie 9 rano w biurze Nr. 8.

Celem strzeżenia praw pozwanych, ustanawia się p. Wawrzyńca Gucwę w Moszczenicy kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie powyższych kurandów w rzecznej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.  
Biecz, dnia 24. sierpnia 1900.

L. cz. C. III 115/00 1 (7385)

Przeciw Antoniemu Urbankowi z Korczyny „z Laszczyn“, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do sądu tutejszego przez Lezera Rosshändlera pozew o zapłacenie sumy 300 kor. zpn. i usprawiedliwienie prenotacji prawa zastawu dla tejże.

Na podstawie pozwu tego wyznaczono rozprawę ustną na dzień 13. września 1900 o godz. 9 rano w biurze Nr. 7.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. dr. Adama D. ikowskiego kandydata adw. w Krośnie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on sam w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.  
Krosno, dnia 20. sierpnia 1900.

L. cz. C. I 272/00 1 (7390)

Przeciw Petrowi Samilak Wasylów i tow. którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. powiatowego w Nadwórnie przez Jakóba Samilaka syna Pawła w Pasiecznie pozew o uznanie prawa własności i intabulację do połowy posiadłości po ś. p. Pawle Samilaku pozostatej wyk. hip. l. 675 gm. kat. Pasieczna.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 12. września 1900 o godz. 9 przed południem.

Celem strzeżenia praw niewiadomego z miejsca pobytu i życia Petra Samilaka Wasylów ustanawia się p. adw. dra. Dawida Freya w Nadwórnie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie niewiadomego z miejsca pobytu i życia Petra Samilaka Wasylów w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on sam w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.  
Nadwórna, dnia 11. sierpnia 1900.

G. Zl. T. 45/00 5 (7197 3-3)

Dass k. k. Lande-gericht in Civilsachen in Lemberg Abth. VII. gibt hiemit bekannt, dass in Folge Antrages des Hr. Josef Spur vom 9. Juli 1900 G. Zl. T. 45/00 (1) sowie

dessen weiteren Ansuchens vom 27. Juli 1900 G. Zl. 45/00 (4) das Amortisationsverfahren bezüglich des Pfandbriefes der k. k. priv. gal. Actien Hypothekbank S. O. Nr. 13107 à 1000 fl. ö. W. mit dem dazugehörigen Coupons eingeleitet und in Folge dessen der jeweilige B-sitzer dieses Pfandbriefes sowie der dazugehörigen Coupons von Nr. 21 fällig am 1. Mai 1900 bis Nr. 37 fällig am 1. November 1908 aufgefordert diesen Pfandbrief binnen einer Frist von 1 Jahr 6 Wochen und 3 Tagen vom Rückzahlungstage desselben, dagegen die obbezeichneten Coupons und zwar den Coupon Nr. 21 fällig am 1. Mai 1900 binnen derselben Frist von 1 Jahr, 6 Wochen und 3 Tagen, vom Tage der letzten Einschaltung des zuveröffentlichten Edictes die übrigen Coupons binnen obiger Fristen vom Zahlungstermine eines jeden Coupons d. sto sicher dem hiesigen Gerichte vorzulegen und seine eventuellen Rechtsansprüche darzuthun, als sonst nach fruchtlosem Verstreichen der bezeichneten Fristen über neuerlichen Antrag des Hr. Josef Spur ein endgiltiges Amortisationsurteil bezügl. des obbezeichneten Pfandbriefes sowie der dazugehörigen Coupons wird erlassen werden.

Lemberg, am 28. Juli 1900.

L. cz. A 228/00 1 (7194 3-3)

C. k. Sąd powiatowy S. II. Oddział I. we Lwowie podaje do wiadomości, że Karol Zawisza, dyetaryusz Dyrekcyi Skarbu, umarł dnia 7. kwietnia 1900 we Lwowie nie pozostawiając żadnego rozporządzenia ostatniej woli

Gdy nie jest wiadomem czy i komu przysługują prawa do tej spuścizny wzywa się wszystkich, którzyby z jakiegokolwiek tytułu rościłi sobie prawa do spadku, aż-by donieśli w przeciągu roku, licząc od daty tego edyktu o swych prawach sądowi, wykazali ty ul prawny dziedziczenia i złożyli oświadczenie do spadku, gdyż po bezskutecznym upływie zakreślonego czasokresu, zostanie przewód spadkowy przeprowadzony tylko z tymi którzy wykażą tytuł dziedziczenia oraz wniosą oświadczenia i im też zostanie w miarę wykazania praw do spadku przyznany spadek, dla którego ustanawia się kuratorem p. adw. dr. Schiera we Lwowie. W braku wykazania praw spadkowych i złożenia oświadczenia do spadku w oznaczonym czasokresie, przypadnie nieobjęta część dziedzictwa względnie całe dziedzictwo c. k. Skarbowi Państwa jako bezdziedziczny spadek.

Lwów, dnia 2. lipca 1900.

L. cz. A. 185/00 2 (7184 3-3)

Sąd w Oświęcimie podaje do wiadomości, iż dnia 28. maja 1900 umarła w Grojcu Małgorzata Toporezykówna nie pozostawiając rozporządzenia ostatniej woli.

Ponieważ sądowi temu dzi-dziec jej spadku nie są wiadomi, przeto wzywa się wszystkich, którzyby zamierzali z jakiegobądź tytułu rościć sobie prawo do spadku, by w przeciągu jednego roku, licząc od dnia niżej wyrażonego, zgłosili się z prawami swemi do tego sądu i wykazując swe prawa dziedziczenia i oświadczenie się dziedzicem wniesli w przeciwnym bowiem razie spadek, do którego kuratorem Ludwik Gąsiorowski, adwokat w Oświęcimie ustanowiony został z deklarowanymi spadkobiercami przeprowadzonym i im przyznany będzie, zaś część spadku nie przyjęta, lub jeżeliby się nikt nie oświadczył dziedzicem, Skarbowi Państwa oddany zostanie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.  
Oświęcim, dnia 21. sierpnia 1900.

L. cz. A. XI 481/99 16 (7167 3-3)

C. k. Sąd powiatowy w Krakowie zawiadamia, iż dnia 21. listopada 1899 zmarła w Krakowie Anna Jaszek bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli. Ponieważ jest niewiadom m czy i które osoby mają prawo do spadku, przeto wzywa się wszystkich którzyby z jakiegobądź tytułu rościłi sobie do spadku, aby w przeciągu jednego roku od dnia ogłoszenia niniejszego edyktu zgłosili się z prawami swemi do tego sądu wykazując swe prawa dziedziczenia i wniesli deklarację do spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek dla którego tymczasowo kuratorem p. adw. dr. Antoniego Dobiję ustanowiono przeprowadzonym będzie z tymi, którzy deklarację do spadku wniesli i wykazali swe prawa dziedziczenia, zaś część spadku niepodjętą lub jeżeliby się nikt do takiego nie oświadczył cały spadek zostanie przez Rząd jako bezdziedziczny osiągnięty.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział XI.  
Kraków, dnia 14. maja 1900.

L. cz. T. 3/00 2 i 3 (7166 3-3)

Michał Broszko urodzony 1855 z Korostna starostwo przemysłańskie, miał 1. kwietnia 1896 postradać życie przy katastrofie kolejowej przed stacją Pontogrosz w Ameryce prowincyi Parana.

Wzywa się wszystkich, którzyby mieli wiadomość o Michale Broszko, aby o tem sąd tutejszy lub ustanowionego dlań kuratora adwokata Rożankowskiego w Złoczowie zawiadomili.

Orzeczenie na prośbę o uznanie Michała Broszka za zmarłego nastąpi po trzech miesiącach od dnia trzeciego ogłoszenia niniejszego edyktu.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.  
Złoczów, 2. czerwca 1900.

Res. Nr. 5131 G. G. (7363 2-3)

E D I C T.

Vom k. und k. Garnisons-Gerichte in Przemysl wird Constantin Hackmann, Lieutenant des Staats-Hengsten Depots zu Drohowyże, welcher am 10. Juli 1900 nach Verübung des Verbrechens der Veruntreuung aus der Station Drohowyże flüchtig geworden ist hiemit vorgeladen, sich vor dem obigen Gerichte binnen 90 Tagen umso gewisser zu stellen, als im Falle seines Nichterscheins, gegen ihn als einen Ungehorsamen nach dem Gesetze verfahren und die Verhandlung und Urtheilsfällung in seiner Abwesenheit erfolgen würde.

K. und k. Garnisons-G richt.  
Przemysl, am 5. September 1900.

L. cz. C. 156/00 1, C. 164/00 1, C. 170/00 1, C. 171.00 1 (7338 2-3)

Przeciw nieobecny 1) Katarzynie i Wojciechowi Pokutowiczom przedtem w Przedmieściu Dynowskim. 2) Jędrzejowi Skowrońskiemu, Antoniemu Mastalerzowi i Franciszkowi Mastalerzowi, przedtem w Przedmieściu Dynowskim. 3) Jakóbowi Kędzierskiemu przedtem w Dynowie. 4) Wojciechowi Spiechowi przedtem w Hłudnie wniesli skargi:

ad 1) Jan Rybak, rolnik w Bachórze o własność 1/4 części realności lwh. 1037 gm. Dynów;

ad 2) Jan i Katarzyna Rybak, wieśniacy w Bachórze, o własność realności lwh. 1318 gm. Dynów;

ad 3) Józefa Decker, właścicielka realności w Dynowie o własność realności lwh. 511 gm. Dynów;

ad 4) Michał Spiech, i Stefan Spiech, wieśniacy w Hłudnie, o własność realności lwh. 330 i 4/40 części realności lwh. 331 gm. Hłudno zpn.

Rozprawy odbędą się ad 1), 2), 3) i 4) dnia 12. września 1900 o godz. 9, 10, 11 rano w biurze Nr. 1.

Ustanowieni dla strzeżenia praw pozwanych kuratorami:

ad 1), 2), Piotr Siekaniec, wójt z Przedmieścia dynowskiego;

ad 3) Michał Kędzierski, burmistrz w Dynowie;

ad 4) Wasyl Matwijczyk, rolnik w Hłudnie, będąc nieobecnym zastępywać, dopóki się w sądzie nie zgłoszą lub pełnomocników nie ustanowią.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.  
Dynów, dnia 14. sierpnia 1900.

L. cz. E. 1471/00 10 (7174 2-3)

Herschowi Angerman w Stanisławowie, Isaakowi Malz we Wiedniu i Srułowi Süssman w Ottynii, w sprawie egzekucyjnej gm. miasta Halicza przeciw Dawidowi Weitz w Haliezu o 76 zł. mają być doręczone uchwały z dnia 4. lipca 1900 E. 1471/00 4.

Ponieważ Hersch Angerman zmarł, zaś Isaak Malz i Sruł Süssman niewiadomo gdzie przebywają, ustanawia się w celu strzeżenia tychże praw, kuratora w osobie p. Herscha Fischa z Halicza.

Tenże kurator zastępywać będzie powyższych w rzecznej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.  
Halicz, 21. sierpnia 1900.

L. cz. T. II 1/99 3 (7277 2-3)

O b w i e s z c z e n i e.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Tarnopolu ogłasza, iż wdrażając postępowanie amortyzacyjne wekslu przez Arona Regenboga na własne zlecenie w Jagielnicy dnia 8. czerwca 1898 wystawionego na 100 złr. opiewającego, w miesiąc po dacie płatnego przez Pinkasa Bchlera w Jagielnicy akceptowanego wzywa się posiadacza powyższego zagubionego weksla, by w ciągu 45 dni od ostatniego zamieszczenia edyktu w urzędowej części Gazety Lwowski-j licząc, takowy tutejszemu sądowi przedłożył, ileż w przeciwnym razie na ponowne żądanie amoryzacya tego wekslu orzeczoną zostanie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.  
Tarnopol, dnia 17. sierpnia 1900.

L. cz. T. V 7/00 3 (7278 2-3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu wzywa niniejszem edyktem wszystkich tych, którzyby o nieobecnym Karolu Michaleckim synie Macieja i Anny Michaleckich urodzonym w

Wynance w dniu 10. stycznia 1843 zarobniku bez szczególnych znaków, który wydalwszy się do służby wojskowej w roku 1864 od tego czasu do gminy nie wrócił i żadnej o nim nie ma wiadomości, jakąkolwiek wiadomość mieć mogli, ażeby o tem sądowi lub kuratorowi dlań w osobie p. adw. dr. Promińskiego w Tarnopolu ustanowionemu donieśli.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.  
Tarnopol, dnia 11. sierpnia 1900.

L. cz. Cg. I. 158/00 1 (7213 2-3)

W sporze Majera Rappaporta właściciela dóbr w Złoczowie przez adw. dra Rothenberga w Złoczowie przeciw nieobjętym masom spadkowym 1. Józefa Kozubowicza, 2. Magdaleny Kozubowiczowej oraz niewiadomym z życia i miejsca pobytu 3. Feidze Menkes i Józefowi Rampeltowi względnie nieznanym z życia i miejsca pobytu ich spadkobiercom o wykreślenie z ceny kupna dóbr Sołtystwo Żałużskie ad Siedlisk kwot 44 złr. 53 ct. mk., 1810 złr. mk., 1000 złr. mk., 651 złr. mk., 3200 złr. mk. i 120 złr. mk. zpn., ustanowiono kuratora dla wymienionych pod 1, 2, 3 i 4 pozwanych w osobie adw. dra Mieczysława Gałęckiego w Tarnowie z substytucją dra Franciszka Winkowskiego, który kurandów swych tak długo zastępować będzie na ich koszt i niebezpieczeństwo, aż sami czynnie wystąpią lub pełnomocnika ustanowią.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział I.  
Tarnów, dnia 27. sierpnia 1900.

L. cz. E. 1104/00 4 (7313 2-3)

W sprawie egz. Moritza Kahana przeciw masie spadkowej bl. p. Schajego Klugmana o 600 kor. zpn. prostej się ts. edykt z 31. lipca 1900 E. 1104/00 3 w ten sposób, iż wartość szacunkowa sprzedać się mającej pgr. lk. 133 wynosi 7440 kor., zaś najniższa oferta wynosi 5960 kor.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.  
Śniatyn, dnia 31. lipca 1900.

L. cz. C. II. 224/00 1 (7412)

Przeciw Iwanowi Machno, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego przez Ewę Sobaszkę pozew o 285 koron 86 hal.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 12. września 1900.

Celem strzeżenia praw Iwana Machno, ustanawia się p. dr. Grychowskiego, adw. w Leżajsku kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Iwana Machno w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.  
Leżajsk, dnia 22. sierpnia 1900.

L. cz. A. 440/98 5 (7290 1-3)

C. k. Sąd powiatowy w Bursztynie wzywa niewiadomego z miejsca pobytu Iwasia Ozarków by w przeciągu roku licząc od daty tego edyktu zgłosił się w sądzie i wniesł oświadczenie do spadku po śp. Naści Ozarków w Żurowie zmarłej 1. maja 1896, gdyż w przeciwnym razie zostanie przewód spadkowy przeprowadzony ze spadkobiercami zgłaszającymi się, i z ustanowionym dlań kuratorem Hryniem Ozarków z Żurowa.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.  
Bursztyn, dnia 21. maja 1900.

L. cz. T. 12/00 2 (7305 1-3)

Na wniosek Mayera Riffa z dnia 7. sierpnia 1900 c. k. Sąd obwodowy w Rzeszowie wdraża postępowanie amortyzacyjne odnośnie do zaginionej książeczki wkładowej Banku związkowego w Rzeszowie Nr 156 fol. 8) T. I na kwoty 560 kor. i 150 kor., opiewającej na imię Mayera Riffa wystawionej i wzywa każdego jej posiadacza, ażeby w ciągu 6 tygodni, najpóźniej zaś do dnia 1. listopada 1900 książeczkę tę w tutejszym sądzie złożył, lub prawa swe do niej wykazał, po bezskutecznym bowiem upływie tego terminu książeczka opisana na powtórne żądanie proszącego Mayera Riffa za umorzoną i mocy prawnej pozbawioną uznana będzie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.  
Rzeszów, dnia 16. sierpnia 1900.

L. cz. IV. 94/94 3 (7333 1-3)

Annę Krawczyzak zam. Hilfman wzywa się by oświadczyła się do spadku po zmarłej bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia dnia 4. października 1884 w Bronicy Taci Krawczyzak w ciągu roku od dzisiaj, gdyż inaczej pertraktacya spadkowa przeprowadzona będzie ze zgłaszającymi się spadkobiercami i j-j kuratorem Andrusiem Kowal w Bronicy.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.  
Drohobycz, 20. sierpnia 1900.



# Galic. Akc. Tow. Przemysłu Cukrowniczego w Przeworsku,

które dotąd z bardzo dobrym rezultatem prowadzi cukrownię i rafinerię cukru w Przeworsku, przystępuje do budowy dwu nowych cukrowni, a mianowicie: jednej w Czerniowcach, a drugiej w Tarnopolu. Z tego powodu zmienia też Towarzystwo swoją firmę na:

## Galicyjsko-bukowińskie Akcyjne Tow. Przemysłu Cukrowniczego

i powiększa swój kapitał akcyjny 3,350.000 K na 7,000.000 K, podzielony na 7.000 akcji po 1.000 K.

**Cukrownia w Czerniowcach** jest już w toku budowy, i ma na szereg lat zapewnione plantacje buraków zwyż 4.000 morgów. Fabryka ta puszczoną będzie w ruch w jesieni roku 1901. Bukowiński fundusz religijny dał bezpłatnie pod tę fabrykę gruntu 40 morgów, położonego w Zuczce, tuż pod Czerniowcami, przy torze kolejowym i na Prutem, a nadto subskrybował już z góry K 350.000, w akcyjach Towarzystwa po kursie 110%, i wziął udział w kapitale obrotowym z kwotą K 350.000 na lat 30. Kraj Bukowina subskrybował na tych samych warunkach K 100.000 i uwolnił fabrykę od krajowych dodatków od podatków na lat 15.

**Cukrownia w Tarnopolu** będzie w ruch puszczoną w jesieni w roku 1902. Grunt pod budowę tej cukrowni jest już nabyty w miejscu nader korzystnym i odpowiednim, a gmina miasta Tarnopola na zakupno tego gruntu ofiarowała K 30.000, — nadto uwolniła gmina fabrykę od gminnych dodatków od podatków na lat 15. Fabryka ta ma już zapewnionych zwyż 3.000 morgów plantacji buraków.

Każda z tych cukrowni urządzona jest na przerobkę dzienną 8--10 tysięcy metrycznych cetnarów buraków, dotychczasowa zaś cukrownia Przeworska przerabia również dziennie 8.000 metr. cetn. buraków.

Fabryki te przerabiać będą cukier surowy i kryształ na export, a nadto obsługiwać je będzie rafineria w Przeworsku.

Wszystkie trzy fabryki w Czerniowcach, Przeworsku i Tarnopolu będą wraz z rafinerią w Przeworsku prowadzone jako jedno przedsiębiorstwo i na wspólny rachunek pp. akcjonariuszów wszystkich trzech emisji w łącznej ilości 7.000 akcji na K 7.000.000.

Umieszczeniem akcji III. em. w ilości 3.650 sztuk, a w kwocie imiennej 3.650.000 K zajęły się podpisane Banki.

Z ilości tej umieszczono dotąd okrągło 2.650 sztuk w łącznej kwocie 2.650 000 K — pozostaje więc jeszcze do umieszczenia okrągło

### 1000 akcji w kwocie imiennej wartości 1,000.000 K

na które rozpisuje się obecnie

#### SUBSKRYPCYĘ

pod następującymi warunkami:

I. Kurs tych akcji ustanawia się za imiennych 1.000 Koron

a) dla akcjonariuszów I. i II. emisji po 1.050 Koron,

b) dla nowych akcjonariuszów . . . po 1.100 Koron.

We Lwowie, dnia 31. sierpnia 1900.

Bank Krajowy Królestwa Galicyi  
i Lodomerji z Wiel. Ks. Krakowskiem

C. k. uprzyw. Galicyjski  
Akcyjny Bank Hipoteczny

Bukowiński Zakład  
Kredytowy Ziemski

**Galicyjskie Akcyjne Towarzystwo Przemysłu Cukrowniczego w Przeworsku** zezwala Pp. plantatorom buraków zarówno fabryki przeworskiej, jak i nowych fabryk wpłacać akcyje częściowo burakami w sposób następujący:

I. rata płatna gotówką jak powyżej dla ogółu akcjonariuszów, dalsze 75% nominalnej wartości akcji rozłożone będą na 5 lat po 15% płatnych dostawą buraków w odnośnych 5-ciu latach. Plantator wpłacający w ten sposób, ma prawo pobierania dywidendy od całej akcji za straceniem jedynie tego procentu, który Towarzystwo pożyczającemu bankowi zapłaci od uzyskanej na te akcyje zaliczki. Plantatorowie fabryki tarnopolskiej ze względu na 2-letnią budowę będą płacić I. ratę burakami w jesieni 1902, a od jesieni 1903 pobierać dywidendę w stosunku wpłaty, po zamknięciu 2-giej kampanii Cukrowni czerniowieckiej.

UWAGA: Pp. dawniejsi akcjonariusze mają w myśl statutu prawo na jedenaście dawnych pobrać po kursie niższym dwanaście nowych akcji; posiadacze mniejszej ilości akcji I. i II. emisji mają prawo do poboru po niższym kursie (1.050 K) tyle nowych, ile posiadają starych akcji. Opeya ta może być wykonaną tylko do 30. września 1900.

II. Każdy subskrybent ma przy subskrypcji złożyć tytułem zadatku 50 K, wpłata zaś subskrybowanej kwoty nastąpi w następujących ratach:

15. października 1900 r. starzy akcjonariusze po 300 K, a nowi po 350 K od akcji, w co wliczy się zadatek.

1. kwietnia 1901 r., 1. października 1901 r. i 1. kwietnia 1902 r., po 250 K (słownie dwieście pięćdziesiąt).

UWAGA: Kto z pp. Subskrybentów zechce w całości z góry akcyje wpłacić, temu bonifikować się będzie 5% odsetek od dnia wpłaty aż do terminów ratalnych, powyżej ustanowionych.

III. Na powyższe akcyje subskrybować można od dnia ogłoszenia niniejszego prospektu do 30. września 1900 r. włącznie:

w Krakowie:	w Filii Banku hipotecznego, " Filii Banku krajowego, " Zastępstwie Banku krajowego,
w Tarnowie:	" Zastępstwie Banku krajowego,
w Rzeszowie:	" Zastępstwie Banku krajowego,
w Przemysłu:	" Zastępstwie Banku krajowego,
we Lwowie:	" Banku krajowym, " Banku hipotecznym, " Ekspozyturze Banku hipotecznego, " Zastępstwie Banku krajowego,
w Stanisławowie:	" Filii Banku hipotecznego, " Zastępstwie Banku krajowego,
w Tarnopolu:	" Zastępstwie Banku krajowego,
w Czerniowcach:	" Filii Banku hipotecznego, " Bukowińskim Zakładzie kredytowym ziemskim.

IV. Po dokonanej subskrypcji zastrzegają sobie podpisane Banki dowolny przydział sztuk, z pierwszeństwem na mocy układu z bukowińskim funduszem religijnym dla bukowińskich interesentów do ilości sztuk 250.

Następnie podaje Towarzystwo do wiadomości:

że 2½% całego kapitału akcyjnego może być podzielone na udziały po 200 koron imienne, czyli po 200 koron według kursu emisyjnego. Udziały mają być wpłacone ratami w tych samych terminach, jakie się przepisują dla całych akcji, a wynosić będą: 1-sza: K 70, każda zaś następna po K 50. Udziały mogą być wpłacone także burakami, w sposób analogiczny, jak całe akcyje, czyli 1-sza rata w gotówce, a pięć następnych burakami po 15% rocznie.

Podpisane powyżej banki przyjmują zgłoszenia tak Pp. plantatorów buraków, jak i odbiorców na udziały na akcyje, w myśl powyższego zawiadomienia i porozumieją się z Towarzystwem co do sposobu sfinansowania tych zgłoszeń.

(Przedruk nie będzie płatny).

#### Drobne ogłoszenia

od wyrazu petitem 1½ centa, tustym  
petitem 2 centy.

Dwa domy parterowe we Lwowie z dużą porcelaną wartości 11.000 zł. do sprzedania — gotówki potrzeba 5.000 zł. Wiadomość ul. Rycerska 7.

#### Technik

gorzelnik królewski przyjmie mi-jsee pomocnika, o które uprasza pp. kolegów. Zgłoszenia Administracya Nowej Reformy pod Technik 100 Kraków.

Notaryusz w Birczy przyjmie natychmiast egzaminowanego kandydata notaryalnego.

Młoda osoba poszukuje sżycie w prywatnym domu. Rynek 29, III. piętro, drzwi 7.

W wielkiej nędzy pozostaje Galiewicz z 6-giem dzieci, prosi o wsparcie, ul. Słonczyna 41.

#### PENSYONAT

wzorowy dla chłopców.  
Prywatne kursa gimnaz. i realne  
zbiorowa nauka dla prywatystów wszystkich klas gimn. i realnych.

Korepetycje dla uczn. publ. gimn. i real.  
Do egz. wstępn. do I. kl. szk. średn.  
kurs przygotowawczy

Do egzaminu dojrzałości  
gimn. i real., krótsze i dłuższe kursa.

Pierwsza klasa gimn. i realna  
zbiorowa pryw. nauka od 8—1 rano.

Uczniowie, przepadli przy egz. wstępnym do I. kl., mogą po roku składać egz. do kl. II. — Rozpoczęcie nauki d. 5 września.

A. STRZELECKI  
b. nauczyciel Gimn. i Szk. real. Zielona 1. 5 I. p. (stacya tramwaju elektr.) od godz. 3—6 po połud.

Listy winny zawierać markę na odpowiedz.

#### Wysiewki z najlepszych

herbat ½ kl. zł. 1.30 i 1.60

poleca handel herbaty i kawy

Edmunda Riedla we Lwowie.

#### Rolnik

teoretycznie i praktycznie wykształcony, w posiadaniu chlubnych świadectw i rekomendacji, który przez lat 28 zarządzał pięcioma z rzędu większymi majątkami w Niemczech z wielkim powodzeniem, wyłącznie w posiadaniu niemieckiem rządzących, poszukuje odpowiedniej posady w Galicyi lub Litwie, na żądanie może złożyć kaucyę. Łaskawe oferty uprasza się do Administracyi Gazety Lwowskiej pod lit. M. G 100 przesłać.

#### „Glanzine“

prawnie ochron. pod nr. 9386 i nr. 9723  
daje

najpiękniejszą bieliznę  
prasowaną

Tabliczką „Glanzine“ za 10 hal. w pół litrze ciepłej wodzie rozpuszczoną, prasuje się bez wszelkich innych dodatków całkiem pewnie: 6 koszul średnich, 12 mankietów i 12 kołnierzy  
tak ładnie jak nowe!

W tabliczkach po 10 hal. do nabycia prawie we wszystkich sklepach korzennych, handlach mydła i drogueryach.

Wyłączny fabrykant

Fritz Schulz jun.

Eger u. Lipsk.

#### W Zakładzie wychowawczo-naukowym

### Wiktoryi Niedziałkowskiej

Lwów, ul. Kościuszki 14,

zapis ucznie codziennie począwszy od 30 sierpnia między godz. 11 a 5.

Lekcye dnia 6 września.

#### Ważne dla cyklistów!

Z powodu kończącego się sezonu sprzedaje firma

Tadeusz Gustowicz

Lwów, Akademicka 12

rowery o 20 proc.

niżej pierwotnych cen.



poleca

przeprowadzenia

w wozach patentowanych

koleją i w miejscu

ręczę za staranną, szybką i rzetelną usługę.

#### Najtaniej inseraty i ogłoszenia

przyjmuje  
do wszystkich bez wyjątku  
dzienników miejscowych, za-  
miejscowych i zagranicznych

Ajencya dzienników  
Lwów, Pasaż Hansmana 1.9.  
Kosztorysy na żądanie gratis.

#### Pracownia sukien damskich

nauka kroju francuskiego  
Maryi Chomickiej  
ul. Batoiego 32, I. p.